WALT DISNEY'S

Donald Duck

No. 10 10 MAART 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

EEN VROLIJK WEEKBLAD

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

EEN enkele keer krijg ik weleens brieven van meisjes, die niet tevreden zijn met hun naam. Meestal is zo'n naam dan een echt Nederlandse naam, zoals Greetje, Annie, Klaartje, of Trees. Toen ze nog klein waren, werden ze altijd zo genoemd; iedereen had er vrede mee, ook zij zelf. Maar toen ze wat ouder werden, toen deugde hun naam opeens niet meer en daar moest gauw een ander voor in de plaats komen, en 't liefst een Engelse. Zodat er nu een heel stel meisjes rondlopen die Peggy heten, of Penny, of Terry, Meggie, Joan, Mary enz. Bij jongens komt het ook wel voor, maar er zijn maar weinigen die met hun naam niet tevreden zijn. Heel vaak vinden de ouders dat Jan nu lang genoeg Jan heeft geheten en nu maar met John aangesproken moet worden, Frits wordt Ferry, Karel wordt Charlie en Klaas wordt Nick. Waarom dat gebeurt, weet ik niet. Als je met een naam als Greetje of Karel een vervelend kind bent, dat niet aardig is, geen vriendjes maakt, dan word je met een naam als Meggy of Charlie heus niet ineens wél aardig en graag gezien. De grote Engelse dichter William Shakespeare heeft eens gezegd: „Wat zegt een naam? Een roos blijft een roos, ook al zou je haar anders noemen." En zo is het ook. De bloem wordt er niet mooier of lelijker van, door haar een andere naam te geven. Begrijp me goed: ik heb niets tegen mooie buitenlandse namen! En als jouw ouders je zo'n mooie, niet-Nederlandse naam hebben gegeven, wees er dan gelukkig mee. Maar schaam je er niet voor, om gewoon Rietje, Annie, Kees of Gerrit te heten. Laat iedereen maar weten, dat je met die naam een aardig meisje bent of een gezellige vent. Dat is veel prettiger dan met een andere buitenlandse naam minder gunstig aangeschreven te staan!

OOM DONALD

* PRIJZEN *

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

ANTJE VAN DER MUIL, UITHUIZERMEEDEN. Fijn dat ik van jou ook weer 'ns iets hoorde. Wat een boel vakken hebben jullie op school, zeg! Je bent nu zeker hard aan 't werk om je rekenen en je receptenleer wat op te halen, hè?

FRITS KAPPERS, WINTERSWIJK. Ik heb de grote Boze Wolf al vijfhonderddrieëntachtig keer de waarheid gezegd, Frits, maar het helpt niet. Hij blijft achter de biggetjes aan zitten! Van zo'n wolf kun je niet anders verwachten!

AALTJE ZWARTHOED, VOLENDAM. Dat ene raadseltje van je vond ik maar 'wat moeilijk! „Wat loopt altijd op z'n kop?" schreef je me. Zijn dat misschien de spijkertjes, waarmee de zool onder een schoen is vastgezet?

BENNIE MAASDAM, BOTTERDAM. Natuurlijk heb ik voor jou een plaatsje in onze brievenbus, wat dácht je! Het heeft wel even geduurd, maar je had de moed toch nog niet opgegeven, hè?

RIETJE ZWIERS, DOESBURG. Je boft wel deze week, Rietje! Ga maar 'ns op bladzijde 12 kijken, daar begint een fijn verhaal van Goofy, die dit keer in moeilijkheden komt zonder dat hij er zelf veel aan kan doen....

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

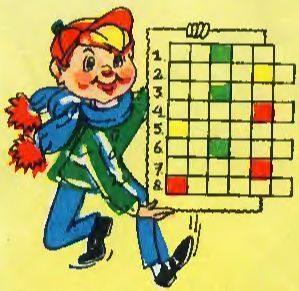

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 10

Van links naar rechts invullen: 1. verkooptent; 2. opgevouwen reklamedrukwerk; 3. noodsein; 4. tokkelinstrument; 5. nabootsing van de aarde; 6. tegenovergestelde van binnen; 7. vaartuig; 8. instrument om cirkels te trekken.
Als je alle woorden hebt ingevuld, schrijf je eerst de letters op, die in de roodgekleurde hokjes staan, daarna de letters uit de gele hokjes en tenslotte die uit de groene hokjes.
Daarna zet je deze letters per groepje in de juiste volgorde en je vindt dan de naam van een vogel. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur deze vóór 15 maart, als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 10".
Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

HIER volgen de namen der prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 3:

1e prijs: Ria Mathijssen, **Zundert.**
2e prijs: Albert Vial, **Apeldoorn.**
3e t/m 12e prijs: Barbara Bom, **Zwolle;** Piet Schouten, **Heiloo;** Sarie Flohil, **Zonnemaire;** Peter Altman, **Woudrichem;** Marijke Plantinga, **Lemmer;** Rudi Hoist, **Amstelveen;** Ria Groenhuizen, **Amersfoort;** Peerke v. d. Broek, **Rotterdam;** Trix Molenkamp, **Harderwijk;** Evert J. Kipperman, **Den Burg(Texel);**
13e t/m 22e prijs: Joke de Pagter, **Den Haag;** Roger Latruwe, **Antwerpen (Blg.);** Lijsje Zeeman, **Marken;** Leo Jacobs, **Middelharnis;** Annie Jansen, **Velden;** Dick Soepenberg, **Aimelo;** Jane Baas Becking, **Dordrecht;** Herman Veldman, **Kampen;** Loesje Jochems, **Wouw;** Sjoerd Linning, **Groningen.**
De oplossing van prijsvraag no. 8 luidt: **SNEEUWKLOKJE.**

WALT DISNEY'S

Donald Duck

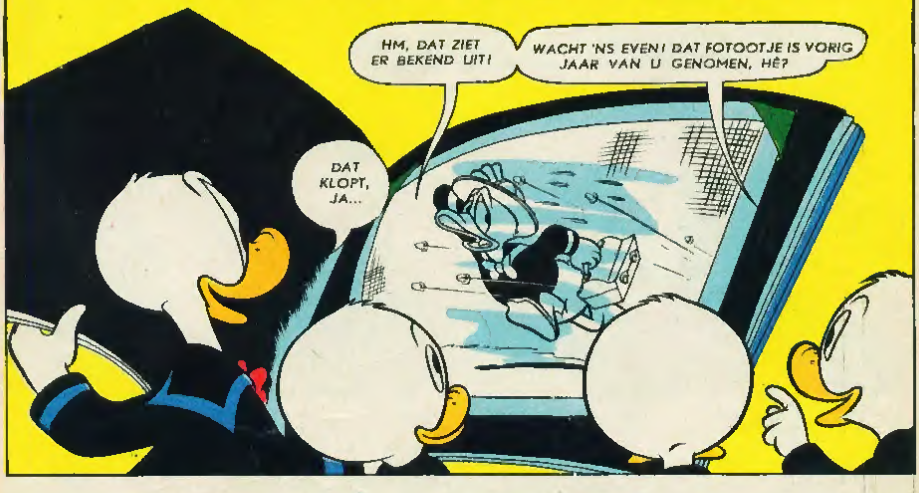

IK MOET ER IETS OP ZIEN TE VINDEN, EN GAUW OOK, ANDERS GAAT DAT BAANTJE MIJN NEUS NATUURLIJK VOORBIJ!
OPZIJ! IK HEB HIER EEN PAKJE VOOR DE DIRECTIE! OPZIJ, VLUG!
EEN PAKJE? EN VAN WIE?
DAT VERTEL IK U ONDER VIER OGEN!
VOORMAN
BENG!
GOED, WAT ZIT ER IN DAT PAKJE?
HI! HI! HI!
LUCHT! IK WILDE ALLEEN MAAR VOOR DIE ANDEREN KOMEN!
WAT?
JE HEBT ME VOOR DE GEK GEHOUDEN! MAAR IK ZAL JE LEREN!
WACHT 'NS, WAT IS ER GEBEURD?
DONALD LEGT ALLES UIT . . .
HM, DEZE KNAAP HEEFT IN IEDER GEVAL GETOOND DAT HIJ VINDINGRIJK IS. KOM 'NS EVENTJES MEE NAAR M'N KANTOOR, VOORMAN!
TOT NU TOE HEBBEN WE NOG NIEMAND KUNNEN KRIJGEN, DIE OP EEN HOOGTE VAN HONDERD METER WILDE WERKEN. NEEM HEM MAAR AAN!
DA'S EEN IDEE!

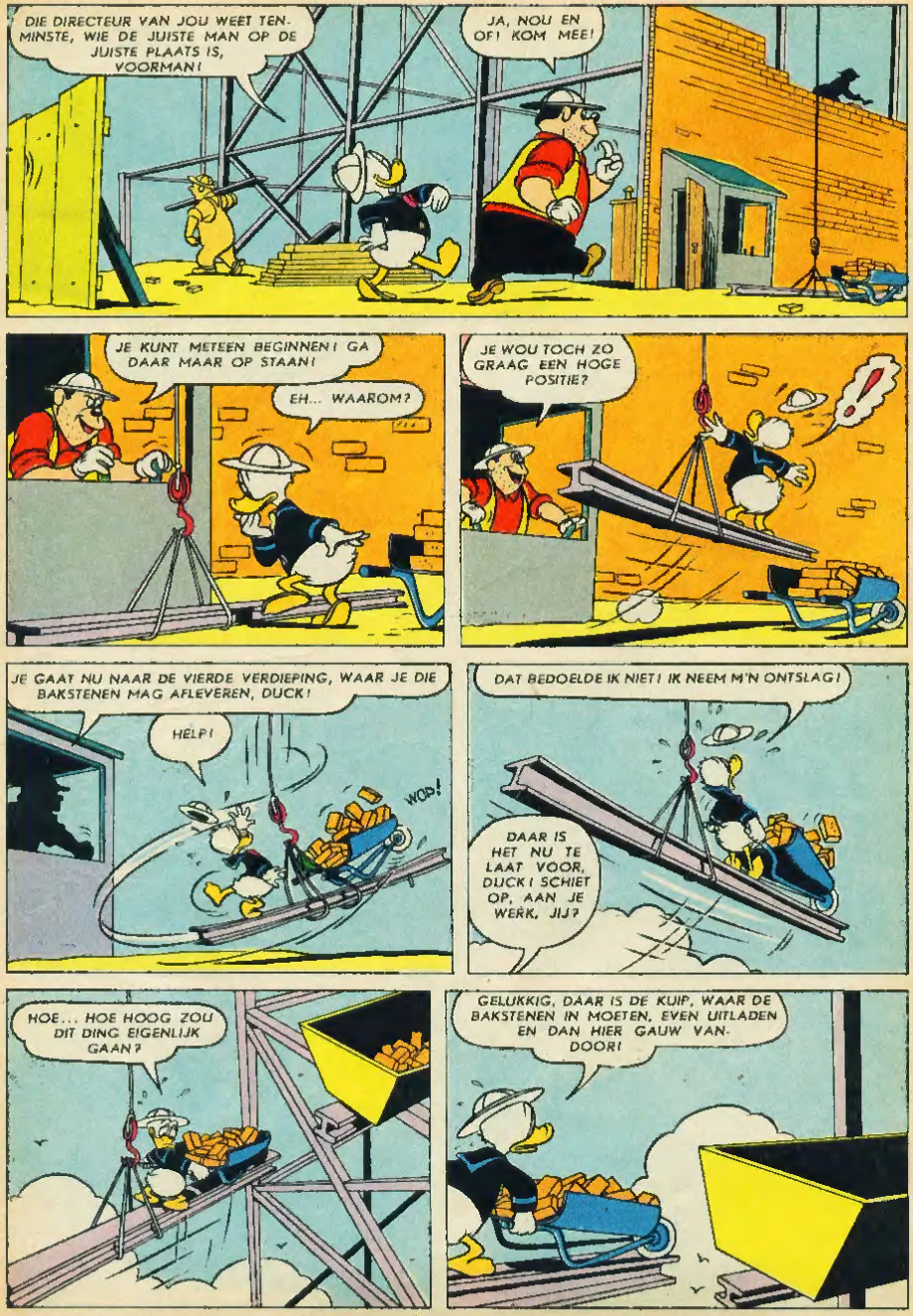
DIE DIRECTEUR VAN JOU WEET TENMINSTE, WIE DE JUISTE MAN OP DE JUISTE PLAATS IS, VOORMAN!
JA, NOU EN OF! KOM MEE!
JE KUNT METEEN BEGINNEN! GA DAAR MAAR OP STAAN!
EH... WAAROM?
JE WOU TOCH ZO GRAAG EEN HOGE POSITIE?
JE GAAT NU NAAR DE VIERDE VERDIEPING, WAAR JE DIE BAKSTENEN MAG AFLEVEREN, DUCK!
HELP!
WOD!
DAT BEDOELDE IK NIET! IK NEEM M'N ONTSLAG!
DAAR IS HET NU TE LAAT VOOR, DUCK! SCHIET OP, AAN JE WERK, JIJ!
HOE... HOE HOOG ZOU DIT DING EIGENLIJK GAAN?
GELUKKIG, DAAR IS DE KUIP, WAAR DE BAKSTENEN IN MOETEN. EVEN UITLADEN EN DAN HIER GAUW VANDOOR!

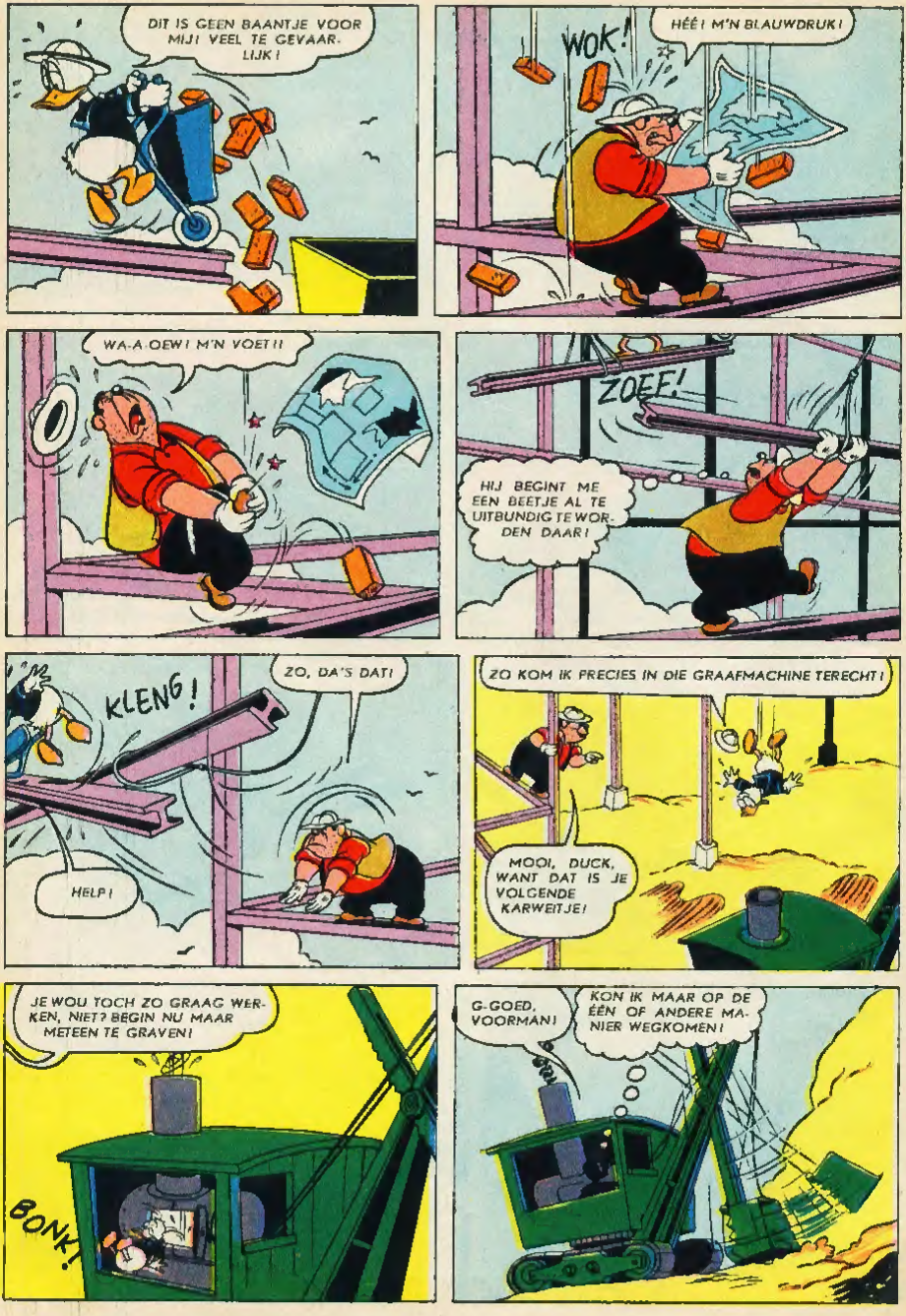
DIT IS GEEN BAANTJE VOOR MIJ! VEEL TE GEVAARLIJK!
WOK!
HÉÉ! M'N BLAUWDRUK!
WA-A-OEW! M'N VOET!!
ZOEF!
HIJ BEGINT ME EEN BEETJE AL TE UITBUNDIG TE WORDEN DAAR!
KLENG!
ZO, DA'S DAT!
HELP!
ZO KOM IK PRECIES IN DIE GRAAFMACHINE TERECHT!
MOOI, DUCK, WANT DAT IS JE VOLGENDE KARWEITJE!
JE WOU TOCH ZO GRAAG WERKEN, NIET? BEGIN NU MAAR METEEN TE GRAVEN!
BONK!
G-GOED, VOORMAN!
KON IK MAAR OP DE ÉÉN OF ANDERE MANIER WEGKOMEN!

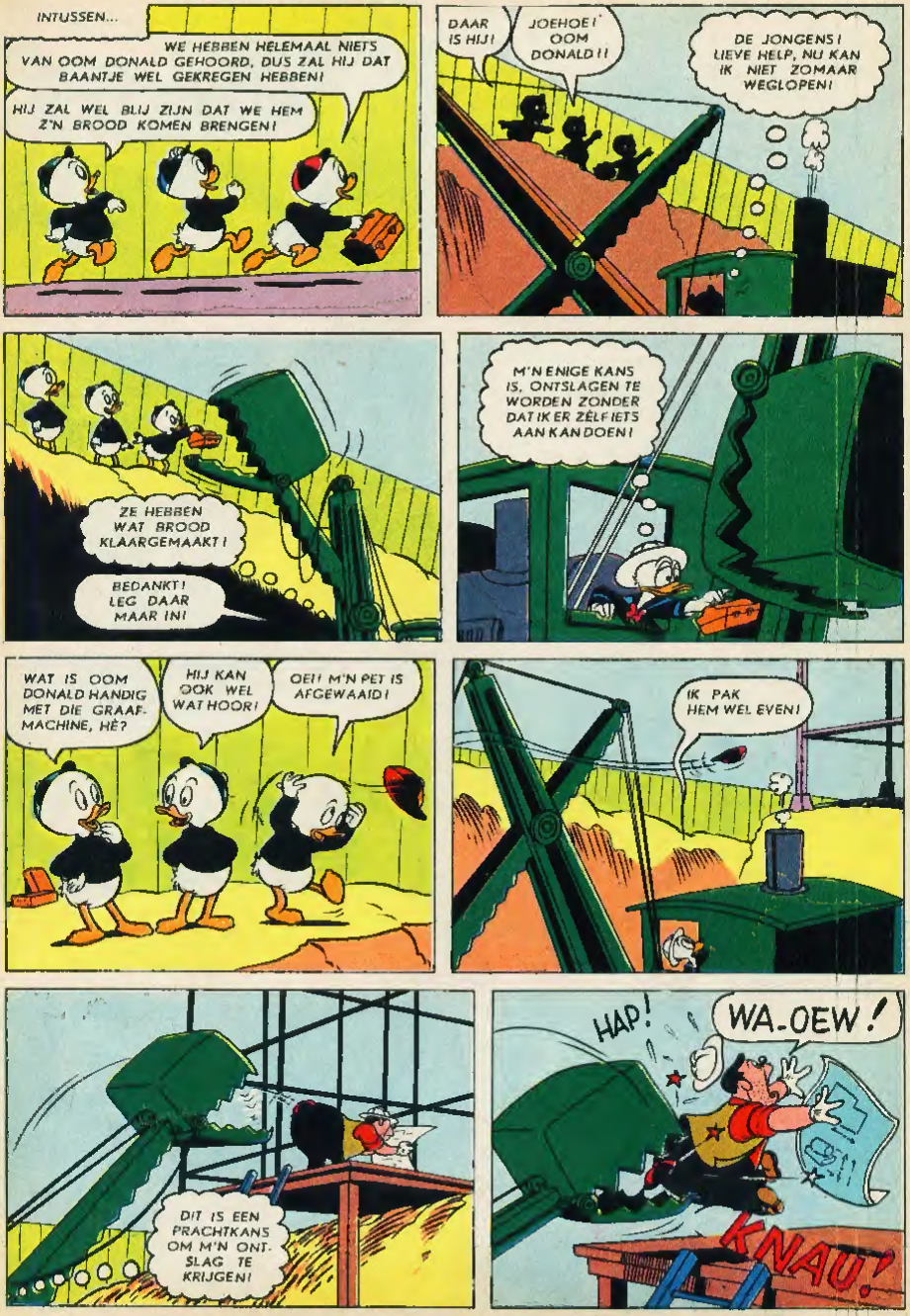
INTUSSEN...
WE HEBBEN HELEMAAL NIETS VAN OOM DONALD GEHOORD, DUS ZAL HIJ DAT BAANTJE WEL GEKREGEN HEBBEN!
HIJ ZAL WEL BLIJ ZIJN DAT WE HEM Z'N BROOD KOMEN BRENGEN!
DAAR IS HIJ!
JOEHOE! OOM DONALD!!
DE JONGENS! LIEVE HELP, NU KAN IK NIET ZOMAAR WEGLOPEN!
ZE HEBBEN WAT BROOD KLAARGEMAAKT!
BEDANKT! LEG DAAR MAAR IN!
M'N ENIGE KANS IS, ONTSLAGEN TE WORDEN ZONDER DAT IK ER ZELF IETS AAN KAN DOEN!
WAT IS OOM DONALD HANDIG MET DIE GRAAF-MACHINE, HÈ?
HIJ KAN OOK WEL WAT HOOR!
OEI! M'N PET IS AFGEWAAID!
IK PAK HEM WEL EVEN!
DIT IS EEN PRACHTKANS OM M'N ONT-SLAG TE KRIJGEN!
HAP!
WA-OEW!
KNAU!

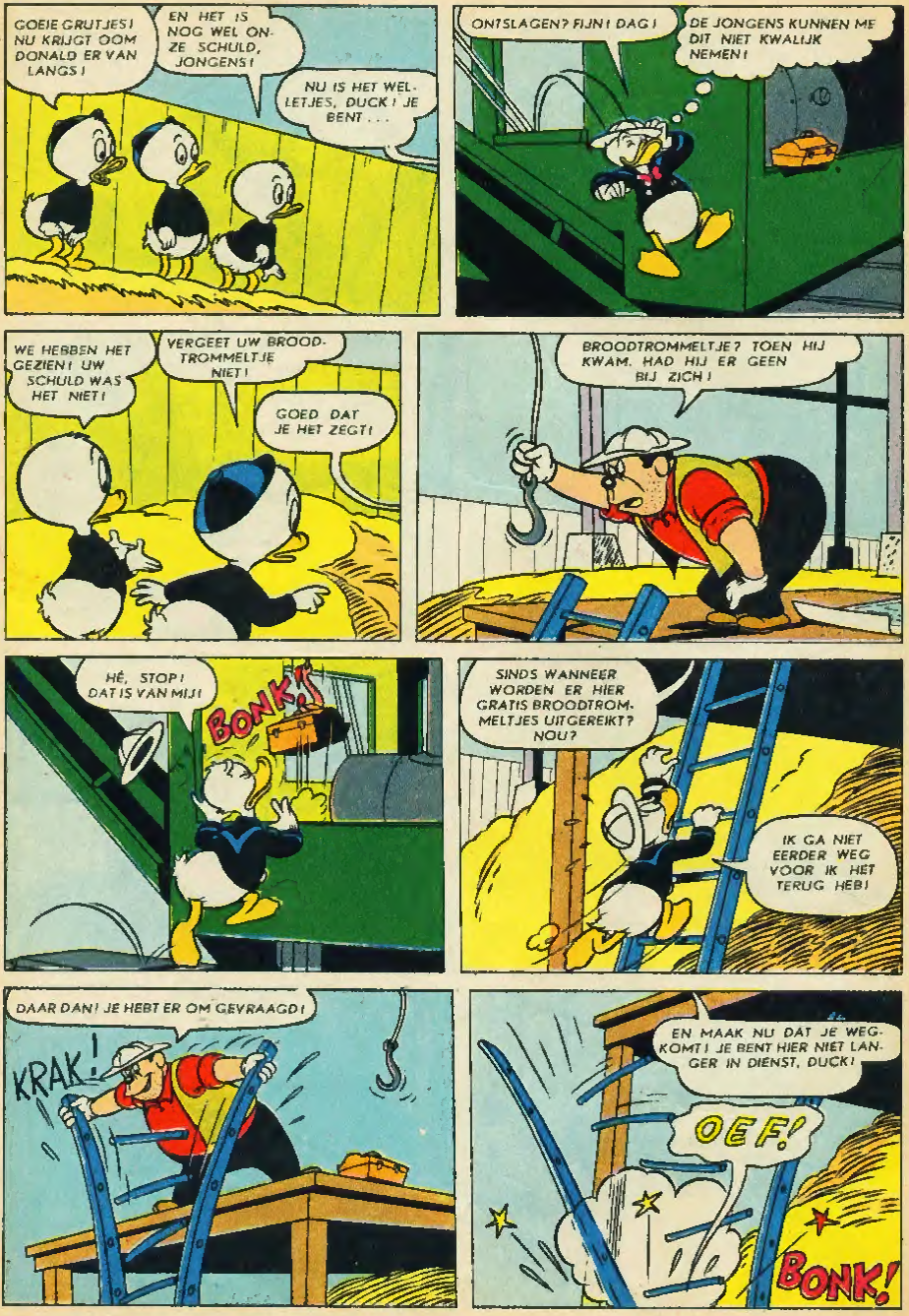
GOEIE GRUTJES! NU KRIJGT OOM DONALD ER VAN LANGS!
EN HET IS NOG WEL ONZE SCHULD, JONGENS!
NU IS HET WEL-LETJES, DUCK! JE BENT . . .
ON?SLAGEN? FIJN! DAG!
DE JONGENS KUNNEN ME DIT NIET KWALIJK NEMEN!
WE HEBBEN HET GEZIEN! UW SCHULD WAS HET NIET!
VERGEET UW BROOD-TROMMELTJE NIET!
GOED DAT JE HET ZEGT!
BROODTROMMELTJE? TOEN HIJ KWAM. HAD HIJ ER GEEN BIJ ZICH!
HÉ, STOP! DAT IS VAN MIJ!
BONK!
SINDS WANNEER WORDEN ER HIER GRATIS BROODTROM-MELTJES UITGEREIKT? NOU?
IK GA NIET EERDER WEG VOOR IK HET TERUG HEB!
DAAR DAN! JE HEBT ER OM GEVRAAGD!
KRAK!
EN MAAK NU DAT JE WEG-KOMT! JE BENT HIER NIET LAN-GER IN DIENST, DUCK!
OEF!
BONK!

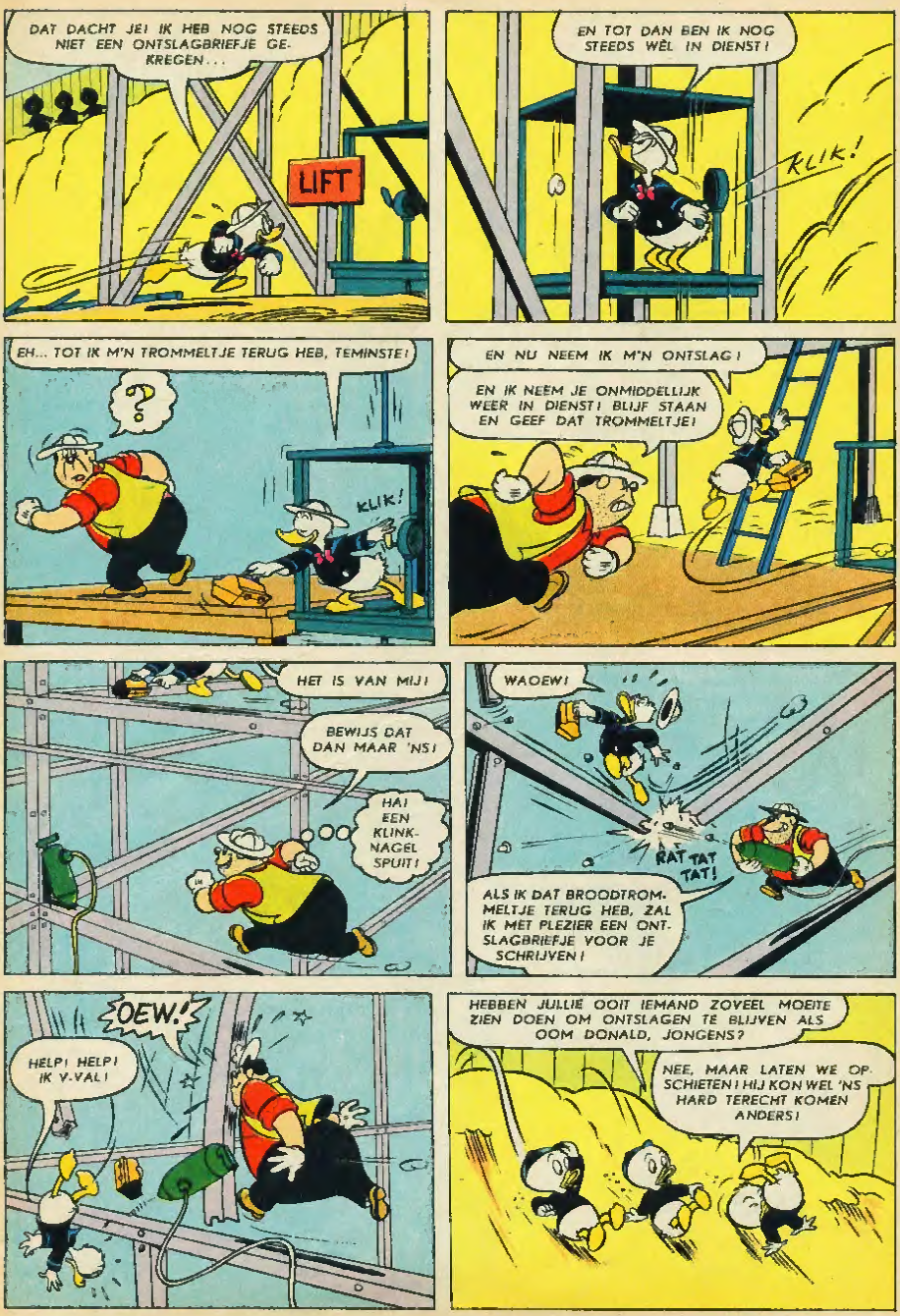
DAT DACHT JE! IK HEB NOG STEEDS NIET EEN ONTSLAGBRIEFJE GE-KREGEN...
LIFT
EN TOT DAN BEN IK NOG STEEDS WÈL IN DIENST!
KLIK!
EH... TOT IK M'N TROMMELTJE TERUG HEB, TEMINSTE!
?
KLIK!
EN NU NEEM IK M'N ONTSLAG!
EN IK NEEM JE ONMIDDELLIJK WEER IN DIENST! BLIJF STAAN EN GEEF DAT TROMMELTJE!
HET IS VAN MIJ!
BEWIJS DAT DAN MAAR 'NS!
HA! EEN KLINK-NAGEL SPUIT!
WAOEW!
RAT TAT TAT!
ALS IK DAT BROODTROM-MELTJE TERUG HEB, ZAL IK MET PLEZIER EEN ONT-SLAGBRIEFJE VOOR JE SCHRIJVEN!
OEW!
HELP! HELP! IK V-VAL!
HEBBEN JULLIE OOIT IEMAND ZOVEEL MOEITE ZIEN DOEN OM ONTSLAGEN TE BLIJVEN ALS OOM DONALD, JONGENS?
NEE, MAAR LATEN WE OP-SCHIETEN! HIJ KON WEL 'NS HARD TERECHT KOMEN ANDERS!

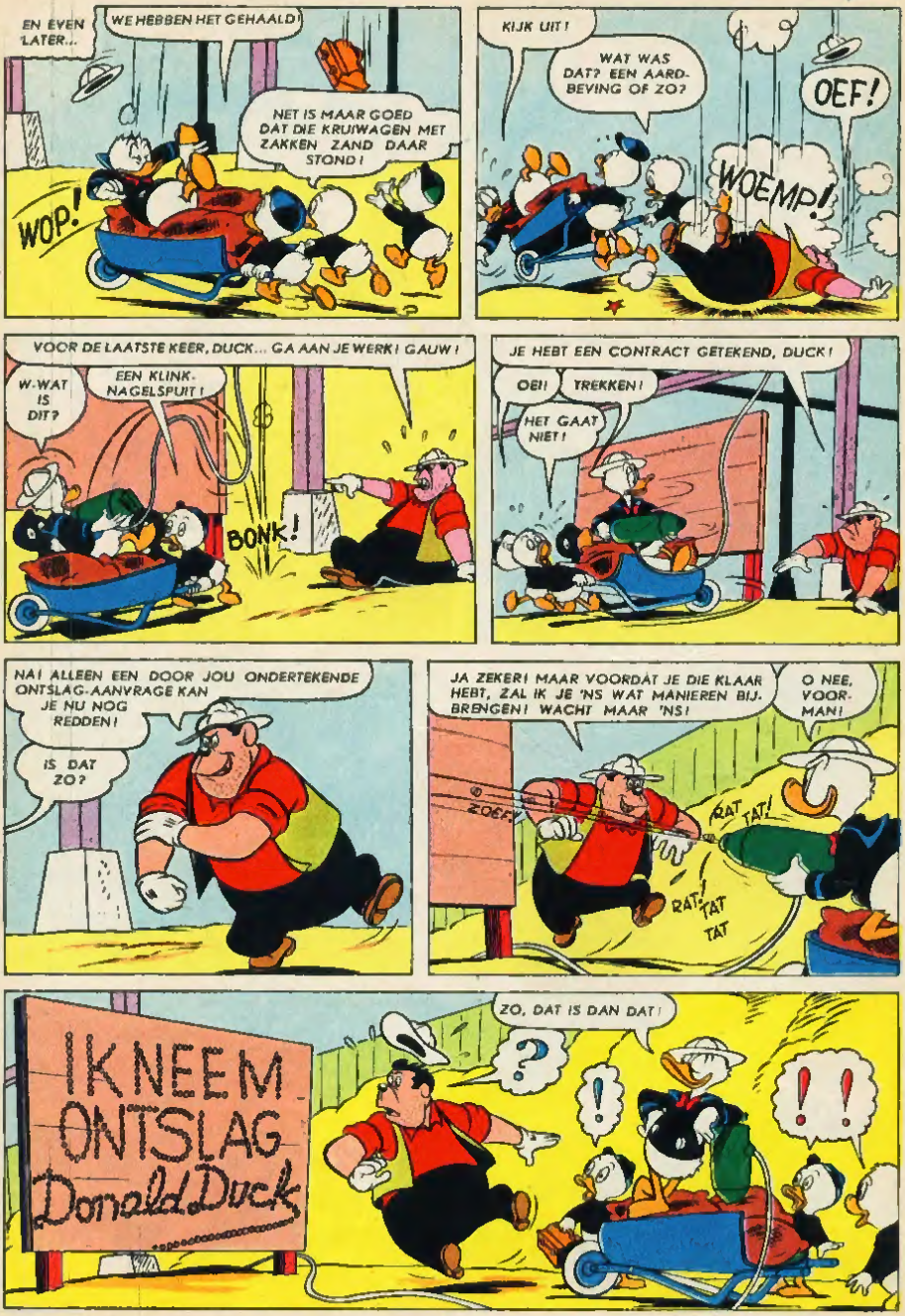
EN EVEN LATER...
WE HEBBEN HET GEHAALD!
NET IS MAAR GOED DAT DIE KRUIWAGEN MET ZAKKEN ZAND DAAR STOND!
WOP!
KIJK UIT!
WAT WAS DAT? EEN AARDBEVING OF ZO?
OEF!
WOEMP!
VOOR DE LAATSTE KEER, DUCK... GA AAN JE WERK! GAUW!
W-WAT IS DIT?
EEN KLINKNAGELSPUIT!
BONK!
JE HEBT EEN CONTRACT GETEKEND, DUCK!
OEI!
TREKKEN!
HET GAAT NIET!
NA! ALLEEN EEN DOOR JOU ONDERTEKENDE ONTSLAG-AANVRAGE KAN JE NU NOG REDDEN!
IS DAT ZO?
JA ZEKER! MAAR VOORDAT JE DIE KLAAR HEBT, ZAL IK JE 'NS WAT MANIEREN BIJBRENGEN! WACHT MAAR 'NS!
O NEE, VOORMAN!
ZOEF!
RAT TAT!
RAT! TAT TAT
IK NEEM ONTSLAG
Donald Duck
ZO, DAT IS DAN DAT!

HEB JE DIE AL?

OP deze postzegel zie je het pannekoekenhuisje van Hans en Grietje Dit wonderlijke huisje was opgetrokken uit brood en koek en de dakpannen bestonden uit pannekoeken, terwijl de vensters van zuivere suiker gemaakt waren Geen wonder dus dat Hans en Grietje, die honger hadden gekregen van hun omzwervingen door het bos, er onmiddellijk van begonnen te eten Ze werden bovendien nog vriendelijk welkom geheten door de bewoonster, de heks

te blijven, duizend Zweedse kronen cadeau gekregen, dat is ongeveer 700 gulden, omgerekend in Nederlands geld
Er is aan dit geschenk één voorwaarde verbonden de meisjes kunnen pas op hun vijftentwintigste jaar over dit geld beschikken en mogen tot op die dag absoluut niet (dus ook niet 'n enkel keertje) gerookt hebben!

HONDE-PRIJZEN

Dingen en dagen van Donald Duck

De maan, de poes en de uilen kijken op dit tafereeltje neer Deze zegel is er één van een serie van vier, waarop de hoogtepunten van het sprookje Hans en Grietje zijn afgebeeld Eerst zie je, hoe Hans broodkruimels in het bos strooit, die door de vogels weer worden opgepikt, na het pannekoekenhuisje zie je Hans achter de traliës om te worden vetgemest en ten slotte de blijde terugkeer Een stel reuze leuke postzegels!

TIJD IS GELD

IN een stad in Amerika is een kinderrestaurant, waar jongens en meisjes zoveel mogen drinken als ze maar willen
Limonade, spuitwater en melk worden hier namelijk „op tijd" verkocht Je betaalt daar niet voor een glas of een flesje, maar voor vijf, tien of vijftien minuten drinken
Heb je voor vijf minuten betaald, dan mag je vijf minuten lang drinken wat je maar wilt en zoveel je in die paar minuten maar naar binnen kunt krijgen
En nu zijn alle jongens en meisjes in die stad zich aan 't oefenen om „sneldrinkers" te worden

EEN CADEAUTJE

EEN aantal Zweedse meisjes tussen 8 en 14 jaar hebben van een rijke Amerikaan, die onbekend wenst

IN Amerika hield men onlangs een grote hondententoonstelling Het merkwaardige daarbij was, dat men niet alleen prijzen had uitgeloofd voor de mooiste hond van ieder ras, maar ook voor de lelijkste Verder waren er prijzen voor de grootste en de kleinste hond, de hond met de langste en de hond met de kortste staart en voor de bond, die het meest op zijn baas of bazin leek!

HOERA DE FEESTMUTS OP

ALS je jarig bent en er komen vriendjes en vriendinnetjes bij je op visite, dan kun je de feestvreugde nog verhogen, door ervoor te zorgen dat voor elk van je gasten een leuke feestmuts klaar ligt
Nu denk je misschien, dat het maar wat lastig is die muts te maken Toch is dat niet zo,
Zo'n feestelijke hoofdversiering kun je gemakkelijk zelf maken Je knipt een strook gekleurd papier van 15 bij ± 61 cm en je lijmt de uiteinden hiervan aan elkaar vast
Aan de voorzijde plak je een smal strookje (zie het plaatje) waartussen je een strookje geplisseerd papier schuift bij wijze van pluim Schuin aan de achterkant leg je een aantal lange, smalle stroken papier in een afstekende kleur Hierover heen komt een brede strook, om de smalle strookjes op de muts vast te zetten
De stippen en sterren knip je van gekleurd papier en plak je op de muts

EEN onmisbare handleiding bij het verzamelen van postzegels is de catalogus Je vindt er alle zegels in opgesomd en keurig gerangschikt naar land en jaar van uitgifte, met vermelding van diverse bijzonderheden over watermerken, eventueel afwijkende kleur, tanding en nog veel meer Wat ook van belang is, je kunt aan de hand van zo'n catalogus de waarde van je zegels bepalen Voor iedere zegel wordt namelijk de prijs, ongestempeld en gestempeld, genoemd Die prijzen kun je als basis gebruiken bij het ruilen van je dubbele zegels met andere postzegelverzamelaars
Van zo'n catalogus verschijnt ieder jaar een nieuwe, bijgewerkte uitgave Als je er een voordelig op de kop wilt tikken, moet je, op het moment dat de nieuwe uitgaaf verschijnt, een catalogus van het voorafgaande jaar kopen Daarvoor betaal je dan de helft van de prijs of zelfs nog minder

Walt Disney's

Goofy

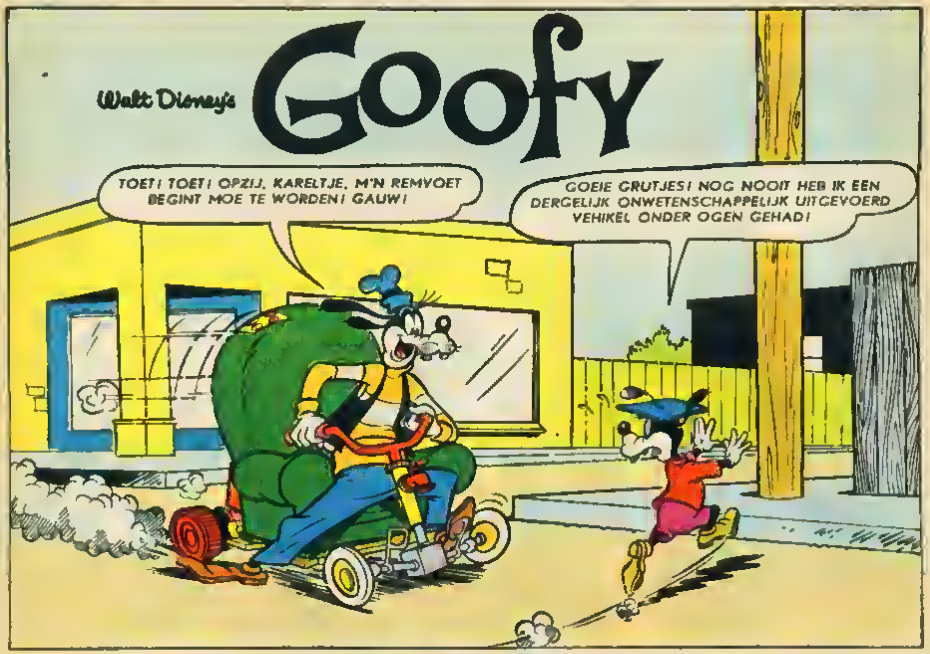

OP ALLE WIELEN ECHTE REMTROMMELS EN REMSCHOENEN....
ALS IK ZO KNAP WAS ALS HIJ, ZOU IK ER AARDIG MOE VAN WORDEN!
NU NOG BUMPERS EN EEN ECHTE TOETER...
HM ALS IK SCHREEUWDE, GING IEDEREEN TOCH WEL OPZIJ!
ZO, HET IS GEBEURD, OOM GOOFY! NU HEBT U EEN VEILIG EN WETENSCHAPPELIJK VERANTWOORD WAGENTJE! HIER KUNT U MEE DE WEG OP!
HIJ ZIET ER NIET ZO HEEL ANDERS UIT!
VEEL PLEZIER!
BEDANKT VOOR AL HET GEPRUTS, KARELTJE!
LIEVE HELP! D DIT DING IS OP H HOL GESLAGEN!!
OE!! HIJ IS NIET GEWEND AAN ZO'N STERKE MOTOR!
TRAP OP DE REM EN GA WAT LANGZAMER RIJDEN!!
GOED!
HM U BENT OOK AL NIET GEWEND AAN REMMEN DIE GOED WERKEN, HÈ?
DAT MOET JE NIET ZEGGEN! M'N REMVOET DEED HET ALTIJD!
IIIIIE!
AU! WAAROM HEB JE DIE RUBBER BUMPERS ER AFGEHAALD?
BONK!

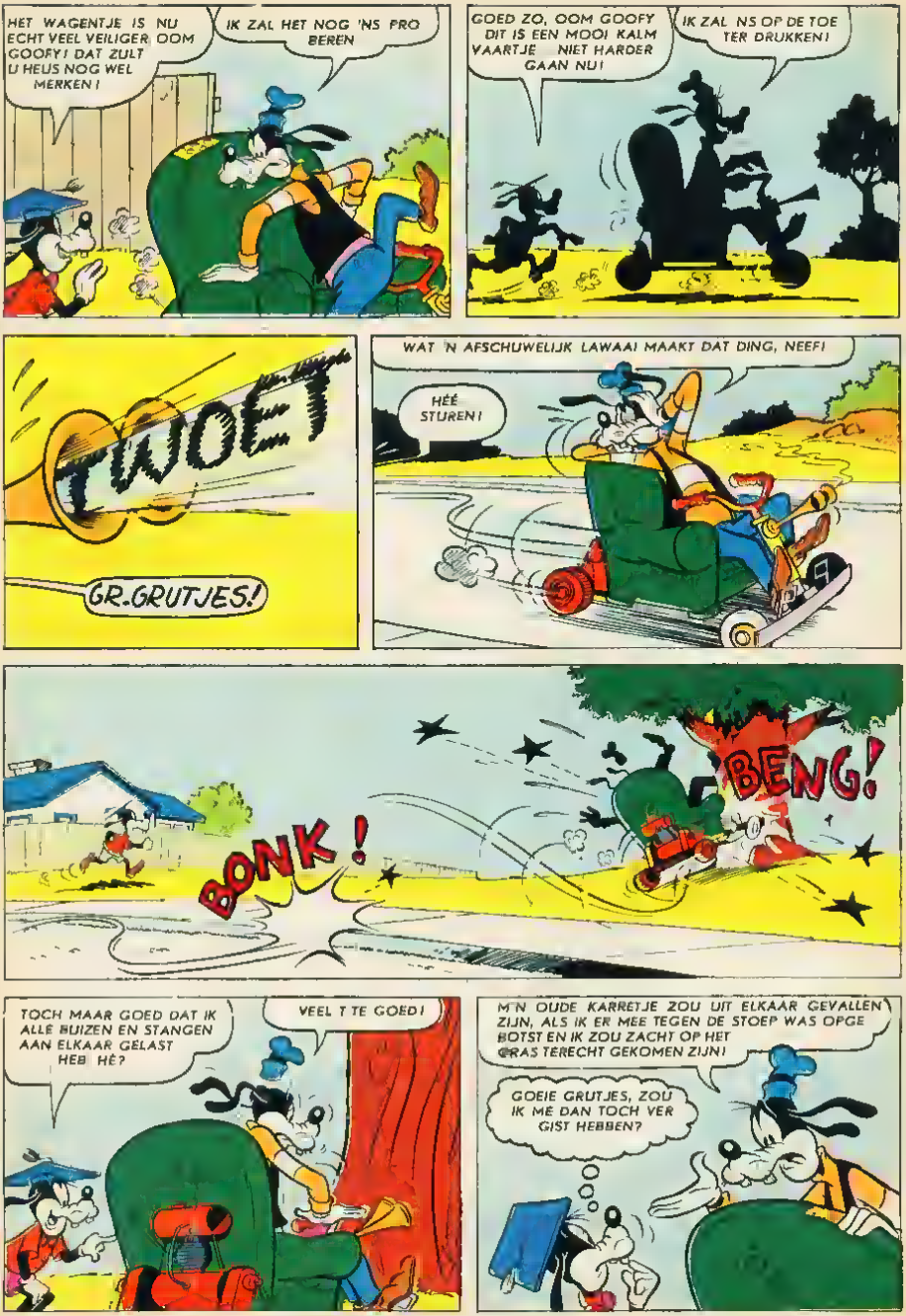
HET WAGENTJE IS NU ECHT VEEL VEILIGER OOM GOOFY! DAT ZULT U HEUS NOG WEL MERKEN!
IK ZAL HET NOG 'NS PRO BEREN
GOED ZO, OOM GOOFY DIT IS EEN MOOI KALM VAARTJE NIET HARDER GAAN NU!
IK ZAL NS OP DE TOE TER DRUKKEN!
TWOET
GR.GRUTJES!
WAT 'N AFSCHUWELIJK LAWAAI MAAKT DAT DING, NEEF!
HÉÉ STUREN!
BONK!
BENG!
TOCH MAAR GOED DAT IK ALLE BUIZEN EN STANGEN AAN ELKAAR GELAST HEB HÈ?
VEEL T TE GOED!
M'N OUDE KARRETJE ZOU UIT ELKAAR GEVALLEN ZIJN, ALS IK ER MEE TEGEN DE STOEP WAS OPGE BOTST EN IK ZOU ZACHT OP HET GRAS TERECHT GEKOMEN ZIJN!
GOEIE GRUTJES, ZOU IK MÉ DAN TOCH VER GIST HEBBEN?

IK GEEF TOE DAT IK UW WAGEN BETER NIET HAD KUNNEN OM BOUWEN U BENT NOG STEEDS NIET VEILIG!
MAAK HET DAN MAAR WEER ZOALS T WAS, KARELTJE!
O, NEE DAT ZEKER NIET! IK MOET ER IETS HEEL ANDERS OP ZIEN TE VINDEN!
WAT!?!
U MOET VAN DE WEG AF, DAT IS DE ENIGE OPLOSSING IK WEET ER AL IETS OP!
EVEN LATER
EEN HELIKOPTER WAGENTJE! JE BENT GEWELDIG KARELTJE!!
WEET IK!
EH.. KAN IK DAARBOVEN NIET TEGEN HOGE BOMEN BOTSEN EN WOLKENKRABBERS EN DAT SOORT DINGEN NEEF?
NEE, U ZIT ER ZO VEILIG IN ALS IN UW STOEL THUIS BIJ DE KACHEL!
IK VIND HET ALLEEN JAMMER DAT IK HEM NIET ALLES KON VER TELLEN
MAAR ALS HIJ WIST DAT IK HEM ALS EEN VLIEGER HAD OP GELATEN, ZOU HIJ HEEL ERG KWAAD ZIJN!

De 101 dalmatiners

Ponco en Froukje, een jonggetrouwd paar dalmatische honden, krijgen op een avond vijftien kleintjes Baasje en Vrouwtje Lievegoed en Kokkie, de vriendelijke huishoudster, zijn al even blij als de dalmatiners zelf, maar — daar komt Wreda du Vel, die verkikkerd is op bont en de hondjes wil kopen Ze krijgt ze voor geen honderdduizendmiljoen pond Ponco gromt verwoed en Froukje, die met haar kindertjes beneden in het souterrain ligt, is vreselijk ongerust

WREDA DU VEL was weggerend en had de deur zo hard achter zich dichtgesmeten, dat het glas rinkelend in gruzelementen viel Ponco rende achter haar aan, en met zijn voorpoten tegen de deur staande

FROUKJE EN PONCO MAKEN ZICH ZORGEN OVER HET WELZIJN VAN HUN KLEINTJES, EN TERECHT!

blafte hij haar door het gat in de ruit zijn ergste verwensingen na
Samen met haar gegil, het glasgerinkel, haar knalpot en toeter was dat een heis concert Ponco gromde jankte en kefte net zolang tot de hardste toeter van het hele land niet meer te horen was
Daarna sprong hij met vier treden tegelijk de trap af, om Froukje alles te vertellen Bijna had hij haar het goede nieuws toegeblaft, maar hij bedacht zich nog bijtijds en kwam heel bedaard de kelderkast binnen
„Lieve schat, wees maar gerust. Dat akelige mens wou onze kindertjes kopen, maar Baasje heeft haar voor goed de deur uit gezet en we mogen ze houden "
„O ja? Nou, ik hoop maar dat ze nooit terugkomt," zei Froukje, die toch nog een beetje bezorgd was
Toen de mensen beneden kwamen, zagen ze Ponco zoet bij Froukje en de kleine hondjes zitten. Dat hij haar het hele verhaal van zoëven zat te vertellen, konden ze niet weten, maar wel zagen ze dat Froukje heel blij was, hem bij zich te hebben „Gelukkig maar," zeiden ze, „Froukje is heel verstandig en Ponco weet best dat hij rustig moet zijn."
Ponco begreep ook wel dat het beter was, als hij die nacht maar op zijn gewone plaatsje in de keuken sliep Hij gaf Froukje een nachtzoentje op haar neus, kwispelde „Slaap lekker" en ging mee naar boven Even later was het hele huis in diepe rust verzonken En nu begon een fijne tijd voor iedereen, want de kleine hondjes groeiden als kool en waren heel gezond
Wat een feest was het, toen meneer Lievegoed bij de jonge dalmatinertjes de eerste vlekjes ontdekte! Daarna werden de vlekken al gauw heel wat dichter en groter, al zou het nog wel een paar maanden duren, voordat ze er allemaal door waren
Na een dag of wat kon je elk hondje al aan zijn vlekjes herkennen Er waren zeven meisjes en acht jongens Het mooiste meisje was een klein ding dat Baasje bij de geboorte met moeite in leven had weten te houden Ze was wat zwak en ward bij het voeden weleens door de sterkere broertjes an zusjes weggedrongen Daardoor groeide ze niet zo hard als de anderen en bleef za wat schraal an teertjes Oelukkig was ze verder wel gezond Ze werd Onderdeurtje genoemd en het grappige was dat dit hummeltje altijd vooraan zat, als de hele familie naar de televisie keek. Dat deed ze niet alleen omdat ze de kleinste was, maar vooral omdat ze de televisie zó prachtig vond, dat ze beslist niets wilde missen
In haar buurt was altijd het grootste, sterkste broertje te vinden, dat het hardst groeide en bij wie ook het eerst een dikke vlek was doorgekomen Hij werd daar-

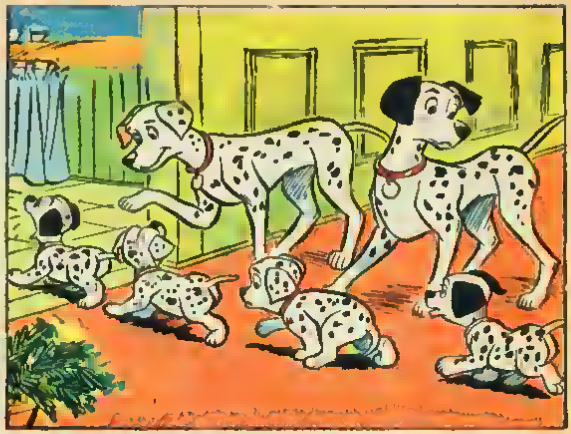

Allemaal kregen ze een vriendelijk tikje op hun kop, terwijl Panca stond te tellen

om Mopje genoemd. Er was een grappig dik jongetje, Rollebol, dat altijd honger had en graag streken uithaalde. En het merkwaardigste van hat hele stel was er eentje mat een compleet hoefijzer van vlekjes op zijn rug — en die hadden ze Mascotte genoemd. Hij was vreselijk bij de hand, een echt haantje-de-voorste.

Op een avond in december zaten ze weer met z'n allen vol spanning naar hun gellefkoosde televisieprogramma te kijken. De Avonturen van Donderbus, de politiehond. Vooral Mascotte ging er helemaal in op. Hij zat bovenop de kop van zijn vader te balanceren en schreeuwde zó hard, dat hij er bijna afviel. „Zet 'm op, Donderbus! Loop die gemene dief van de sokken!" '

En ja hoor, met de hulp van Donderbus werd de dief ingerekend en tot slot kreeg de dappere, flinke hond zijn beloning: een heerlijke hak vol van het lekkerste knapperige hondebrood. Na afloop zei Ponco als gewoonlijk tegen Froukje: „Hoe dacht je erovar? Zullen we dat grut maar gauw naar bed sturen? Dan kunnen wij onze mensen mee uit wendelen nemen."

Een paar van de flinkste jongetjes bedeiden: „Hè toe, mogen wij niet mee wendelen? We zijn nog hélemaal niet moe."

„Geen aprake van," hlafta vader Ponco. „Het la kinderbedtijd."

„tk heb nog zo'n ho-onger!" geeuwde Rollebol.

„Ach wat, je wordt veel te dik," kefta moeder Froukje. „Kom, opschieten! Mopje, Woelwater, Mascotte, Rollebol, Dikkie, Fikkie..." Allemaal kregen ze een vriendelijk tikje op hun kop, terwijl vader Ponco stond te tellen: „... zes... zeven... acht..." tot veertien toe.

„Waar is nummer vijftien?" riep hij bars. Gauw sprong hij terug naar de huiskamer. Daar zat warempel Onderdeurtje nog naar de televisie te kijken! Ponco pakta hem bij zijn nekval en bracht hem gauw near da keuken. Hij zag nog juist Rollebol een klein restje van vader Ponco's schotel aflikken, voordat alle hondjes een zacht kaakje kregen en een heetje water mochten slobberen. Toen kropen ze allemaal in de grote mand, waer ze nog net met z'n vijftienan in kondan, en Kokkie dekte hen lekker toe.

„Oogjea dicht, lieverdjes," zei ze aussend en het duurde niet leng meer, of het hele stel waa onder zeil.

De grote honden gingen nu met Baasje en Vrouwtje op atap. „Wat heb je toch?" vroeg Ponco, want hij vond Froukje zo stil.

„Ach ik kan het niat helpen, maar onze kindertjes worden nu al zo groot en flink. En je verteide toch wat. Wreda du. Vel zei zodra ze van hun moeder weg mogen..." Mevrouw Lievegoed had dezelfde gedachte als Froukje. „Zeg man, ik moet aldoor denken aan die akelige Wrrda met haar bedreigingen, toen we haar de hondjes niet wilden verkopen. Wat zou ze toch bedoeld hebben met haar uitval. Ik krijg jullie wel!"

„Och, hou op," zei meneer. „Wat zou ze dan kùnnen doen? Ala wij ze toch niet willen verkopen!"

Evenala Baasje, probeerde Ponco zijn vrouw wat moed in te spreken. Maar halemaal gerust was hij eigenlijk zelf ook niet.

Toen ze met z'n vieren bij da hoek ven hun straat wilden oversteken, letten ze helemaal niet op een bestelauto die daar stilstond.

Waarom zouden ze ook? Er staan overal zoveel auto's en ze hadden hun aandacht wel bij 't verkeer nodig.

Voorin die auto zaten twee uitgespreide kranten, dat wil zeggen er zaten natuurlijk mensen die kranten te lezen. Of lazen ze niet? En wie waren die mannen?

Als de mansen en de dalmatinere eens achter die kranten hadden kunnen kijken, nou, dan zouden ze niet veel goeds ontdekt hebben.

Maar ze maakten rustig hun avondwandeling door het stille park en wisten niets van wet hen thuis te wachten stond.

Wordt vervolgd

Bij da hoek van de straat letten ze niet goed op da bestelauto...

RAKKER

DOOR
Walt Disney

'T IS TEGEN DE WET, EN DAT MOEST IE WETEN!
MAAK JE NIET DRUK MICHIEL! WE ZULLEN HEM EEN LESJE GE VEN, DAT HIJ Z'N HELE LEVEN NIET ZAL VERGETEN! MOET JE HOREN

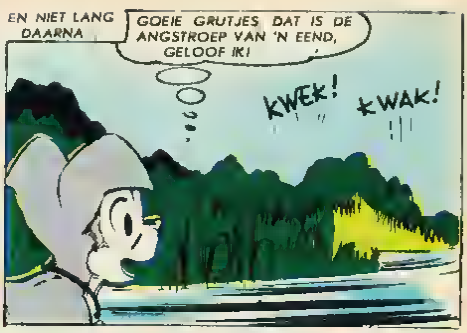
EN NIET LANG DAARNA
GOEIE GRUTJES, DAT IS DE ANGSTROEP VAN 'N EEND, GELOOF IK!
KWEK!
KWAK!

NU KAN IK LATEN ZIEN DAT IK OOK 'N GOEDE JACHTHOND BEN!
KWAAK!

HM, ER SCHIJNT HELEMAAL NIETS MET HEM AAN DE HAND TE ZIJN. MAAR JE KUNT NOOIT WETEN! IK KAN HEM HIER IN IEDER GEVAL NIET LATEN LIGGEN!

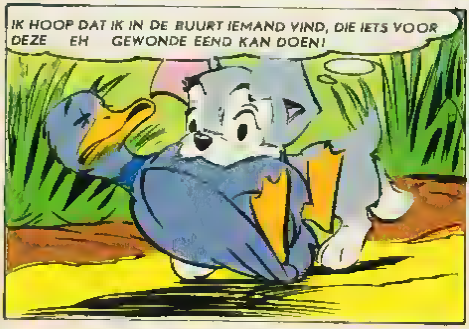
IK HOOP DAT IK IN DE BUURT IEMAND VIND, DIE IETS VOOR DEZE EH GEWONDE EEND KAN DOEN!

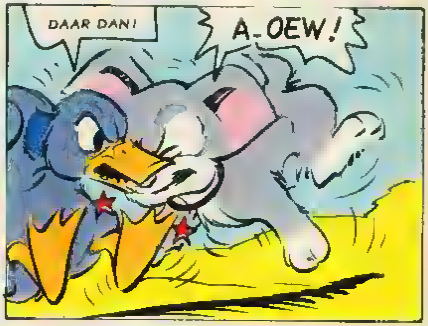
DAAR DAN!
A-OEW!

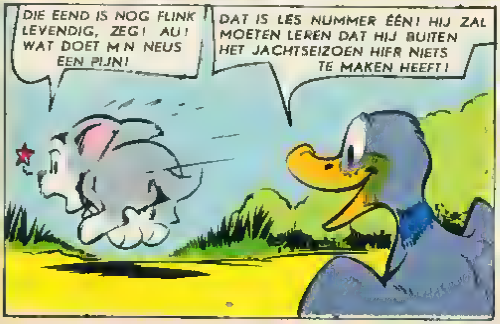
DIE EEND IS NOG FLINK LEVENDIG, ZEG! AU! WAT DOET M'N NEUS EEN PIJN!
DAT IS LES NUMMER ÉÉN! HIJ ZAL MOETEN LEREN DAT HIJ BUITEN HET JACHTSEIZOEN HIER NIETS TE MAKEN HEEFT!

MARTIN ZAL HET NU WEL EVEN VAN ME OVERNE MEN, DAN KAN IK ME INTUSSEN KLAARMAKEN VOOR HET VOLGENDE LESJE!

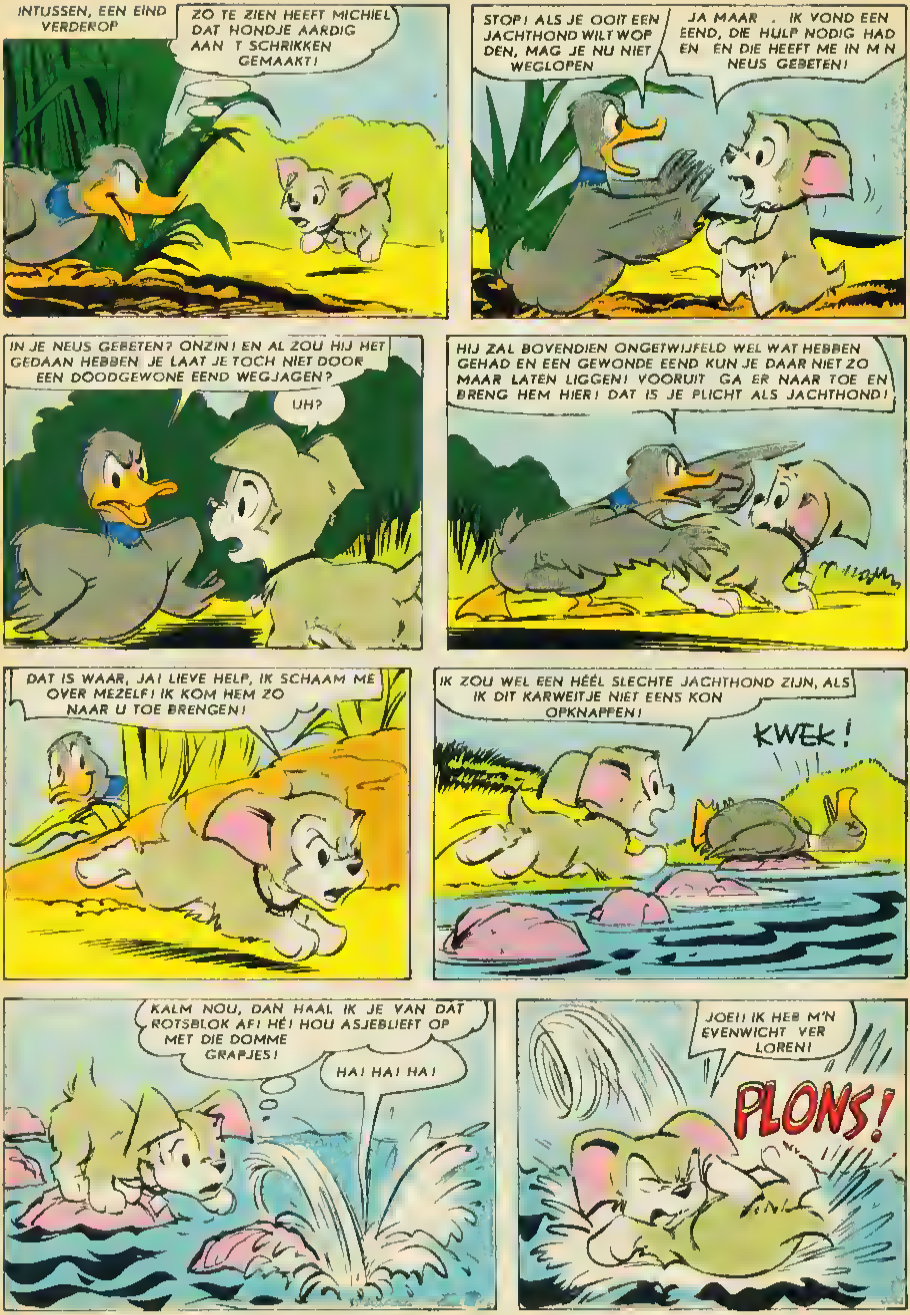
INTUSSEN, EEN EIND VERDEROP
ZO TE ZIEN HEEFT MICHIEL DAT HONDJE AARDIG AAN T SCHRIKKEN GEMAAKT!
STOP! ALS JE OOIT EEN JACHTHOND WILT WOP DEN, MAG JE NU NIET WEGLOPEN
JA MAAR . IK VOND EEN EEND, DIE HULP NODIG HAD EN EN DIE HEEFT ME IN M N NEUS GEBETEN!
IN JE NEUS GEBETEN? ONZIN! EN AL ZOU HIJ HET GEDAAN HEBBEN JE LAAT JE TOCH NIET DOOR EEN DOODGEWONE EEND WEGJAGEN?
UH?
HIJ ZAL BOVENDIEN ONGETWIJFELD WEL WAT HEBBEN GEHAD EN EEN GEWONDE EEND KUN JE DAAR NIET ZO MAAR LATEN LIGGEN! VOORUIT GA ER NAAR TOE EN BRENG HEM HIER! DAT IS JE PLICHT ALS JACHTHOND!
DAT IS WAAR, JA! LIEVE HELP, IK SCHAAM ME OVER MEZELF! IK KOM HEM ZO NAAR U TOE BRENGEN!
IK ZOU WEL EEN HÉÉL SLECHTE JACHTHOND ZIJN, ALS IK DIT KARWEITJE NIET EENS KON OPKNAPPEN!
KWEK!
KALM NOU, DAN HAAL IK JE VAN DAT ROTSBLOK AF! HÉ! HOU ASJEBLIEFT OP MET DIE DOMME GRAPJES!
HA! HA! HA!
JOE!! IK HEB M'N EVENWICHT VER LOREN!
PLONS!

HA! HA! HA! WAT 'N JACHTHOND!
ALS JE 'T MIJ VRAAGT IS HET EEN WATERHOND!
AHA! ZE HEBBEN ME DUS VOOR DE GEK GEHOUDEN, DIE TWEE!

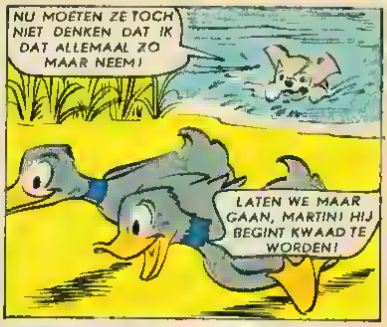
NU MOETEN ZE TOCH NIET DENKEN DAT IK DAT ALLEMAAL ZO MAAR NEEM!
LATEN WE MAAR GAAN, MARTIN! HIJ BEGINT KWAAD TE WORDEN!

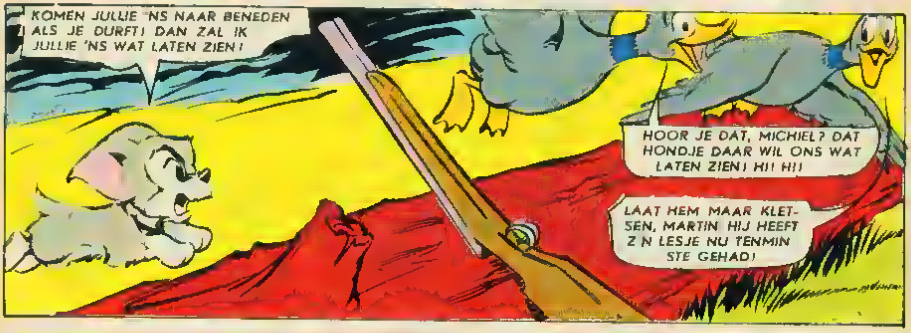
KOMEN JULLIE 'NS NAAR BENEDEN ALS JE DURFT! DAN ZAL IK JULLIE 'NS WAT LATEN ZIEN!
HOOR JE DAT, MICHIEL? DAT HONDJE DAAR WIL ONS WAT LATEN ZIEN! HI! HI!
LAAT HEM MAAR KLETSEN, MARTIN. HIJ HEEFT Z'N LESJE NU TENMINSTE GEHAD!

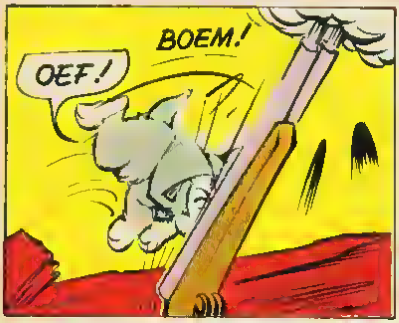
OEF!
BOEM!

LIEVE HELP! HIJ HEEFT ME GERAAKT!
HET ZIJN AL LEEN JE STAARTVEREN MAAR, MARTIN!

DAT IS GENOEG OM ME EEN TIJDJE OP DE GROND TE HOUDEN! ZONDER STAARTVEREN IS NU EENMAAL NIET TE VLIEGEN.
GEEF DE MOED NOG NIET OP, IK HELP JE WEL!

DE ÉÉN OF ANDERE JAGER HEEFT Z'N GEWEER HIER LATEN LIGGEN! OEJOEI, DAT ZIJN STAART VEREN!

DAT IS NIET ZO BEST DING BETEKENEN! DEN IS
HET KAN MAAR ÉÉN ÉÉN VAN DIE TWEE EEN AANGESCHOTEN!
VLUG, MARTIN, DAAR KOMT IE AAN! BEDENK IETS! WAT MOETEN WE DOEN?

O, DAT IS HELEMAAL NIET ZO'N GROOT PROBLEEM, MICHIEL! DEZE HOLLE BOOMSTAM IS LICHT GENOEG VOOR EEN GRAPJE, DAT WE AL 'NS EERDER HEBBEN UITGEHAALD!
MOOI ZO!

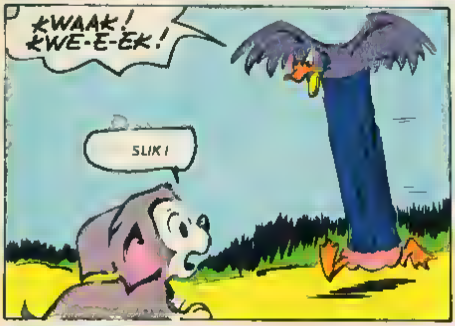
KWAAK! KWE-E-EK!
SLIK!

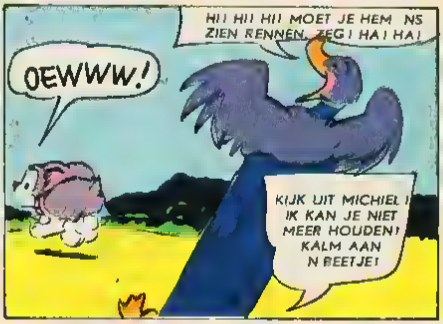
HI! HI! HI! MOET JE HEM 'NS ZIEN RENNEN, ZEG! HA! HA!
OEWWW!
KIJK UIT MICHIEL! IK KAN JE NIET MEER HOUDEN! KALM AAN 'N BEETJE!

VAL NIET DEZE KANT OP, WANT DAN KOMEN WE ALLETWEE IN HET DRIJFZAND TERECHT!

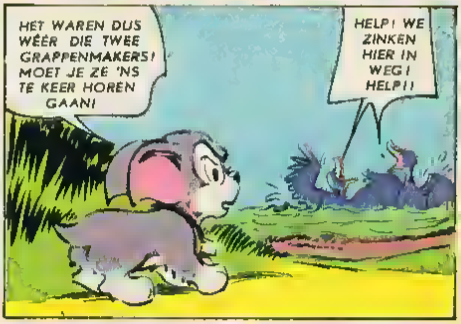
HET WAREN DUS WÉÉR DIE TWEE GRAPPENMAKERS! MOET JE ZE 'NS TE KEER HOREN GAAN!
HELP! WE ZINKEN HIER IN WEG! HELP!!

ALS ZE MAAR NIET DENKEN DAT IK ER NOG NS 'N KEER IN TRAP! ZELFS EEN EZEL ST
VLUG NAAR BENEDEN, JONGENS! MARTIN EN MICHIEL ZIJN IN HET DRIJFZAND GEVALLEN!

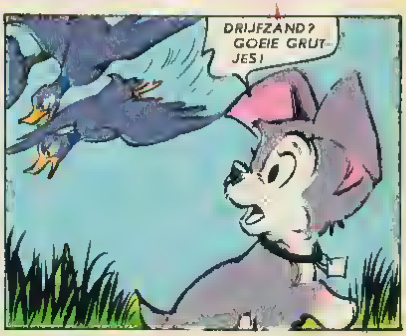
DRIJFZAND? GOEIE GRUT-JES!

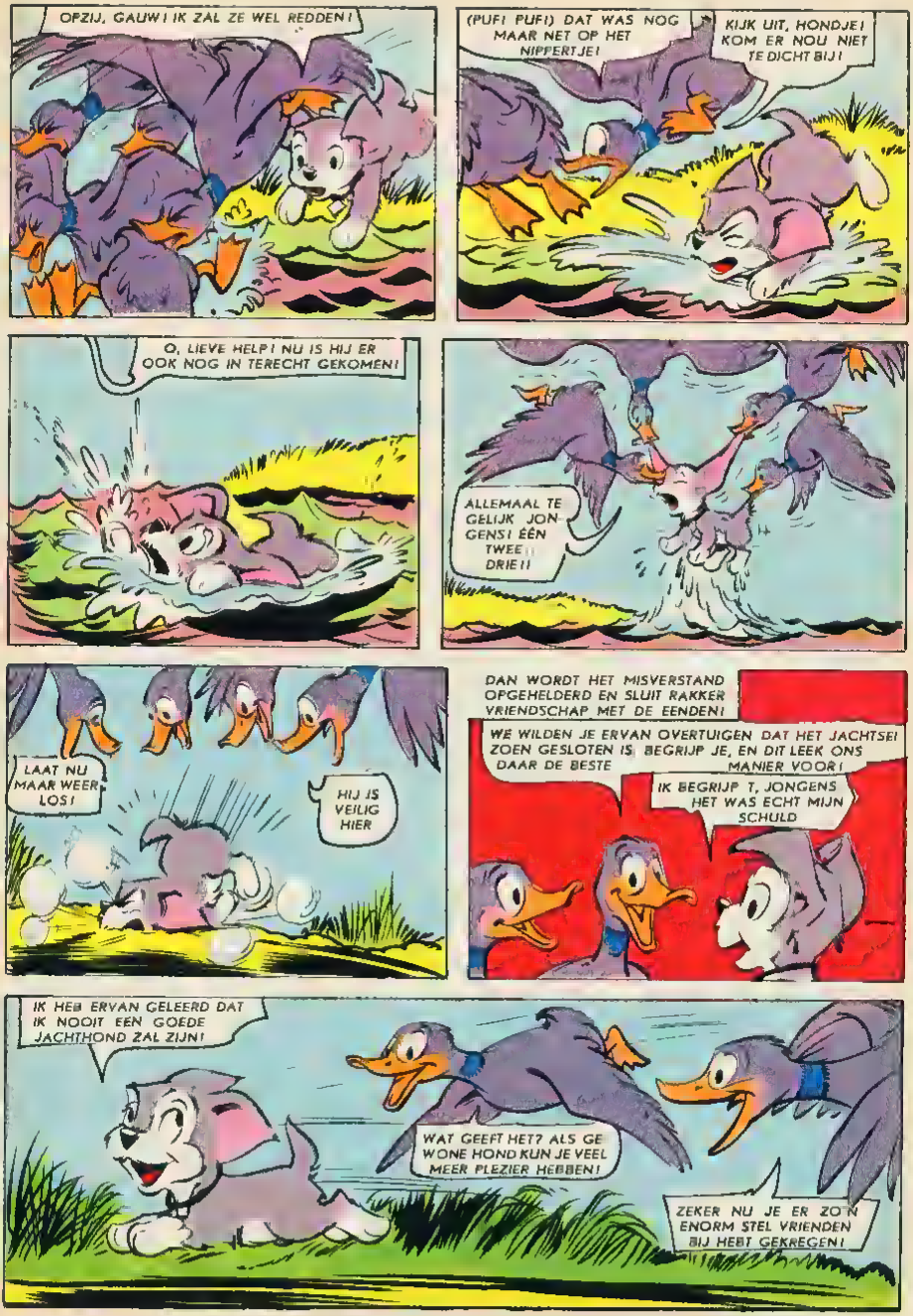
OPZIJ, GAUW! IK ZAL ZE WEL REDDEN!
(PUF! PUF!) DAT WAS NOG MAAR NET OP HET NIPPERTJE!
KIJK UIT, HONDJE! KOM ER NOU NIET TE DICHT BIJ!
O, LIEVE HELP! NU IS HIJ ER OOK NOG IN TERECHT GEKOMEN!
ALLEMAAL TE GELIJK JONGENS! ÉÉN TWEE!! DRIE!!
LAAT NU MAAR WEER LOS!
HIJ IS VEILIG HIER
DAN WORDT HET MISVERSTAND OPGEHELDERD EN SLUIT RAKKER VRIENDSCHAP MET DE EENDEN!
WE WILDEN JE ERVAN OVERTUIGEN DAT HET JACHTSEIZOEN GESLOTEN IS, BEGRIJP JE, EN DIT LEEK ONS DAAR DE BESTE MANIER VOOR!
IK BEGRIJP 'T, JONGENS HET WAS ECHT MIJN SCHULD
IK HEB ERVAN GELEERD DAT IK NOOIT EEN GOEDE JACHTHOND ZAL ZIJN!
WAT GEEFT HET? ALS GE WONE HOND KUN JE VEEL MEER PLEZIER HEBBEN!
ZEKER NU JE ER ZO'N ENORM STEL VRIENDEN BIJ HEBT GEKREGEN!

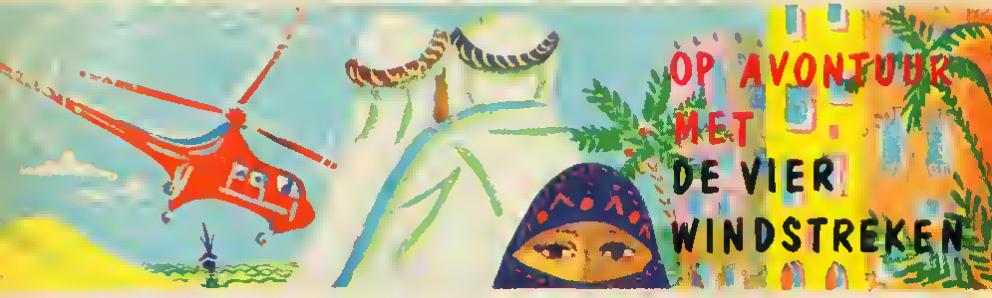

Op zoek naar de scheepshond Kompas krijgen Hans, Bert en Ilse Scheepstra, na door Ahmed de Arabier bevrijd te zijn uit de handen van Freek en Gerrit, een stel gevaarlijke smokkelaars, onderdak in het huis van Ahmed. Daar heeft 's nachts een overval van de politie plaats. De kinderen wijzen de politie de verblijfplaats van de smokkelaars, maar dezen zijn al gevlogen. Ahmed heeft echter een briefje achtergelaten, waarin hij schrijft dat hij is ontvoerd door Freek en Gerrit. In een geheimzinnig telefoongesprek wordt de politie gezegd, waar zij Ahmed moeten zoeken. Met een piloot, die Nederlands heeft laren spreken, gaan de kinderen per helikopter op zoek naar Ahmed.

LANGER dan twee uur bleef de helikopter boven de bergen cirkelen. De piloot liet zijn toestel herhaaldelijk zakken om de kinderen goed rond te laten kijken, maar er was nergens een spoor van Ahmed te bekennen.

Toen de zon al lager begon te zinken, maakte de piloot een hulpeloos gebaar. „We moeten terug!" schreeuwde hij boven het gebrul van de motor uit en hij wees veelbetekenend naar de ondergaande zon. Hans knikte, hij voelde zich net als Bert en Ilse wanhopig. Ze hadden er vurig op gehoopt, Ahmed terug te kunnen vinden. Hoe zou het de Arabier nu verder vergaan? Zou hij in de bergen moeten verhongeren? Ilse voelde bij die sombere gedachte de tranen naar haar ogen dringen en ook haar broers staarden somber voor zich uit.

Plotseling tuimelden de drie van hun banken af. Het leek wel of een reus een enorme klap tegen de helikopter had gegeven. Toen ze weer waren opgekrabbeld, zagen ze de piloot met een bedrukt gezicht omhoog kijken naar de draaiende schroefbladen van zijn toestel. Wat gebeurde er toch? De piloot keek naar de kinderen en zag hun angstige gezichten.

„De motor heeft kuren," schreeuwde hij. Het was een onnodige mededeling, want ook de drie hoorden hoe de motor van de helikopter onregelmatige geluiden maakte. „Ik moet hem aan de grond zetten en de motor nakijken!" bruide de vlieger.

Meteen begon het toestel uiterst langzaam te dalen. De drie keken naar beneden. Waar zouden ze nu weer terecht komen? Onder zich zagen zij op één van de berghellingen een vrij groot rotsplateau, waar ruimte genoeg was om de helikopter neer te zetten. Als een enorme mug zakte het toestel steeds verder omlaag, totdat zijn wielen het plateau hadden bereikt.

Toen de machine stil stond, verliet de piloot de cockpit en klom behendig tegen het toestel op, om de motor te inspecteren. De drie keken gespannen toe. Enkele minuten later liet de vlieger zich met een bedrukt gezicht weer omlaag zakken. „Valt tegen, ik zal aan de reparatie zeker drie uur kwijt zijn en over hooguit een half uur is het donker. We zullen hier moeten overnachten . . . da's pech hebben,

Onder zich zagen ze een groot rotsplateau, waar ruimte genoeg was om de helikopter neer te zetten . . .

Nog vóór de duisternis inviel stond de tent overeind . .

dan vliegensvlug naar Tanger terugkeren. ze maken zich vast en zeker ongerust over jullie."
Hij kroop in z'n slaapzak en wenste de kinderen „welterusten" — „Welterusten," klonk het uit drie monden en even later waren de kinderen en de vlieger in diepe slaap
Toen de drie de volgende ochtend wakker werden, was de piloot verdwenen
Hans kroop vlug uit zijn slaapzak en liep naar buitan Gelukkig, de helikopter was er nog! De piloot zat er bovenop en sleutelde druk aan de motor Hij zag Hans staan, zwaaide naar hem en riep „Ik heb jullie maar niet wakker gemaakt Over een uur ben ik klaar Breken jullie de tent maar vast af."
„Komt dik in orde," riep Hans terug. De kinderen gingen ijverig aan 't werk. Binnen tien minuten was de tent afgebroken en juist wilden zij het tentzeil oprollen toen zij een wild geblaf hoorden Plotseling begon Hans te schreeuwen en hij wees naar een hond die op hen af kwam rennen!
„Jongens, jongens,

„Jongens, jongens! Daar is Kompas!" schreeuwde Hans opgewonden.

jongens," zei hij „Maar maak je niet ongerust, bij mij zijn jullie veilig."
„Waar moeten we vannacht blijven?" vroeg Hans In de helikopter?"
„Niet nodig, jullie hoeven niet op de banken te slapen Wacht maar 'ns af," antwoordde de vlieger Hij klom de helikopter binnen en kwam even later weer met een groot pak te voorschijn De kinderen staarden er nieuwsgierig naar Wat zou erin zitten? De vlieger liet hen niet lang in twijfel. „Vliegers moeten op alles voorbereid zijn," verklaarde hij „In dit pak zit een grote tent Die tent zetten we bij de bomen daarginds op Ik heb ook slaapzakken en kussens Vannacht gaan we kamperen"
De ogen van de drie begonnen te glinsteren Hoe ellendig zij de toestand ook vonden, het idee een

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN VERTELD DOOR JOOP TERMOS, GEILLUSTREERD DOOR HANS KRESSE

nacht in de bergen te kamperen, leek hun toch aantrekkelijk. Tjonge, wat zouden ze daar mooie verhalen over kunnen vertellen, als ze weer terug zouden zijn op school
„Kom maar mee," klonk de stem van de piloot en hij liep voor de kinderen uit naar de groep bomen Daar aangekomen, ging hij druk aan het werk Hij gaf de drie allerlei aanwijzingen en binnen tien minuten stond de tent overeind, net voordat de duisternis inviel Het was een vrij grote tent, waarin ze met z'n vieren gemakkelijk konden slapen De piloot legde de slaapzakken neer en zei: „Vooruit, wa gaan meteen onder de wol, Uitkleden is niet nodig, het kan in de bergen 's nachts behoorlijk koud zijn, we kunnen onze kleren best gebruiken als extra dekens Morgen is het weer vroeg dag, ik moet de motor zo snel mogelijk repareren an

Kompas! Daar is Kompas!" riep hij met een overslaande stem
„Ja, ja, het is 'm!" juichte Ilse
De drie hadden Kompas teruggevonden of beter, Kompas had hèn teruggevonden De hond sprong dol van vreugde om hen heen terwijl de kinderen tegelijkertijd probeerden hem in hun armen te nemen Kompas likte hun handen en kermde van vreugde, maar probeerde telkens weer weg te lopen
„Kompas, ouwe jongen, wat wil je? Kom toch hier," riep Hans, maar Kompas liep steeds weer van hen weg en blafte opgewonden De piloot had zich bij het drietal gevoegd en Bert vertelde hem over hun verloren gewaande en teruggevonden hond
„Maar Kompas doet zo vreemd, het lijkt wel of hij ons hier wèg wil hebben," zei Bert

„Misschien wil hij jullie ergens heen leiden. We moeten hem volgen," meende de piloot.

„Loop maar voor ons uit, Kompas," riep Bert naar de hond, terwijl hij en de anderen op Kompas toeliepen.

Hadden zij Kompas' bedoeling begrepen? Na een tocht van enkele minuten, langs een smal rotspad, bleef Kompas stokstijf staan, vlak bij de rand van een afgrond. De piloot keek over de rand heen en scheen aandachtig naar één punt te staren. Daarop begon hij over de rand te klimmen. De drie schoven aarzelend naar de rand van de afgrond toe en volgden zijn bewegingen. Ze zagen de piloot behoedzaam langs de steile berggrooling omlaag klimmen. Wat was hij van plan?

Toen zagen ze opeens een man liggen. Hij lag met z'n rug naar hen toegekeerd tegen een struik. Nu had de piloot hem bereikt, hij boog zich voorzichtig over de man heen. Daarna keek hij omhoog naar de kinderen. „Hij is half bewusteloos," schreeuwde hij en daarna gaf de piloot snel zijn aanwijzingen. „Haal uit de helikopter een touw, het ligt in de cockpit." Hans rende meteen weg om het touw te halen. In korte tijd was hij weer teruggekeerd. „Kun je zeemansknopen leggen?" vroeg de piloot. „Nou en of!" riep Hans trots. „Goed, bind het einde van het touw aan één van de bomen bij de tent, zoek 'n goede, sterke boom uit en hreng het touw daarna naar mij terug," commandeerde de piloot.

Hans deed snel wat hem was gezegd. Hij iegde 't touw met een stevige knoop aan één van de bomen vast en liet het touw vervolgens omlaag zakken naar de piloot. De drie keken vol bewondering naar de handelingen van de vlieger. Hij bevestigde het touw onder de armen van de man en klom terug tegen de helling op.

... toen begon hij de man voorzichtig omhaag te trekken ...

Boven aangeland begon hij, heel voorzichtig, de man omhoog te trekken. Deze kreunde klagelijk. „Ik kan er niets aan doen ... hij moet even pijn lijden ... straks zullen we hem wel verzorgen," zei de vlieger.

„'t Is Ahmed!" riep Ilse plotseling uit. Ze had in de man Ahmed herkend. „Ach, welnee ..." riep Hans, maar toen herkende ook hij de Arabier. „Ze beeft gelijk," stameide hij verbaasd. „Ja, het is zo!" bevestigde Bert. De piloot had zijn menselijke vracht tot aan de rand van 't plateau omhoog getrokken. „Pak hem vast en trek hem voorzichtig over de rand," zei hij tegen de drie, die zich haastten, deze opdracht uit te voeren. Ahmed zag er deerniswekkend uit. Hij kreunde hevig, had gezwollen oogleden en sloeg met zijn handen wild in 't rond. De piloot boog zich over hem heen. „Tjonge, wat ziet de man eruit. Hij heeft vermoedelijk inwendige kneuzingen opgelopen," zei hij. Ahmed opende zijn ogen. Hij keek angstig naar de piloot, daarna dwaalden zijn ogen naar de kinderen. Herkende hij hen? Ja! Ahmed deed een poging tot lachen en probeerde op te staan. Maar het lukte hem niet, hij moest wel hevige pijnen lijden, want kreunend viel hij weer krachteloos achterover en sloot de ogen. De piloot holde naar de helikopter en kwam terug met een brancard en een verbandtrommel. Met een prop watten maakte hij het met modder besmeurde gezicht van Ahmad schoon. „Hij moet zo snel mogelijk naar een ziekenhuis," zei hij. „Ik kan hem verder niet helpen."

Ze legden Ahmed voorzichtig op de brancard en droegen hem naar de helikopter. Hij was weer buiten bewustzijn geraakt. De piloot werkte nog een half uur aan de motor en daarna was 't toestel weer startklaar. „Als we nu verder maar geen pech krijgen," mompelde de piloot. Zijn gezicht klaarde helemaal op, toen de motor aansloeg en regelmatig begon te grommen.

„Allee oké hoor," riep hij opgewekt tegen de kinderen, die blij begonnen te lachen. Tijdens de terugweg staarden de kinderen vol medelijden naar Ahmed, die roerloos op de brancard lag. Wat voor verschrikkelijke avonturen zou hun reddar hebben beleefd? „De politie mag hem niet meer straffen ... hij is al genoeg gestraft," meende Ilse. Hans en Bert knikten. Zo dachten zij er ook over, maar bet was de vraag, of de politiecommissaris dezelfde mening was toegedaan.

Enkele uren later keerde de helikopter op het vliegveld terug. Vader en moeder Scheepstra bleken de nacht wakend te hebben doorgebracht. Ook de politiecommissaris was aanwezig, hij was 's morgens in alle vroegte naar het vliegveld teruggekeerd. De piloot vertelde na het onstuimige weerzien van de drie met hun ouders over de motorpech, hun gedwongen kampeerpartij, de hereniging van de drie met Kompas en de manier waarop zij Ahmed hadden teruggevonden. Er werden onmiddellijk maatregelen genomen om de Arabier naar een ziekenhuis te vervoeren. De commissaris stelde hem enkele vragen, maar Ahmed kon er geen antwoord op geven. Hij was weliswaar weer bij zijn positieven gekomen, maar hij bracht op de vragen van de commissaris niets anders dan wat onverstaanbaar gebrabbel voort.

„Morgen zullen we hem verhoren," besliste de commissaris en hij liet erop volgen: „Jammer, dat de man nu niet kan spreken, het vertraagt onze actie om de smokkelaars op te sporen." Vader vertaalde de beslissing van de commissaris voor Hans, Bert en Ilse. „Toe vader, vraagt u, of wij Ahmed morgen mogen bezoeken ... we moeten hem toch bedanken voor onze redding," smeekte Ilse. Vader knikte begrijpend en bracht haar verzoek aan de commissaris over. De commissaris keek peinzend naar Ilse. „Hm ... die Ahmed is zoveel sympathie eigenlijk niet waard, hij is een smokkelaar ... maar vooruit, hij heeft de kinderen ten slotte goed behandeld. Ze mogen morgenmiddag met mij mee om hem te bezoeken. Natuurlijk vonden de drie het prachtig. „Wie weet, horen wij morgen dan ook wat er precies met Ahmed is gebeurd ..." veronderstelde Hans. „Denk maar niet, dat jullie het verhoor mogen bijwonen," zei vader. „Je kunt nooit weten," vond Ilse en aan die hoop klemden de drie zich vast. De Scheepstra's keerden met Kompas terug naar „De Vier Windstreken", waar de drie de bemanning uitvoerig moesten vertellen over al hun belevenissen.

Wat is er precies met Ahmed gebeurd? Hopelijk zullen we dat volgende week uit zijn eigen mond vernamen.

m'n beste tegenstander

IET gebeurt wel 'ns dat twee zusjes of twee broers eenzelfde sport beoefenen Meestal spelen zij dan in één team In de individuele sporten echter, zoals zwemmen, atletiek en tennis, gebeurt het maar al te vaak dat je zus of broer jouw grootste tegenstander is Met deze moeilijkheid heb ik ook steeds gezeten Mijn beste tegenstandster is namelijk altijd mijn eigen zusje geweest Zij is vijf jaar ouder dan ik En laat me nu eerst maar zeggen dat Coby nooit meer tot mijn concurrenten zal behoren Op de laatste dag van 1960 is ze getrouwd en nu speelt ze geen tafeltennis meer Het klinkt misschien gek, maar ik vind het jammer Aanvankelijk had ik geen schijn van kans tegen haar Zowel in 1953 als in 1954 — haar topjaren — werd zij in het enkelspel kampioene van Nederland Nee, toen haalde ik de finale nog niet Meestal was ik in één van de eerste ronden al uitgeschakeld Ik herinner me nog heel goed, hoe verschrikkelijk blij ik was in 1951 Dertien jaar was ik toen en ik mocht al meespelen in het toernooi om het Nederlands kampioenschap De eerste twee ronden heb ik overleefd in de derde kwam ik tegenover Margo van Wijnen te

NORA van MEGEN
over
COBY van MEGEN

staan, de titelhoudster Zij was bijna 20 jaar ouder dan ik en ze had veel meer ervaring Als ze werkelijk had gewild, zou ik de partijen met 21—0 en misschien met 21—1 verloren hebben Maar Margo was een lieve vrouw Als de achterstand wat àl te groot werd, liet ze me terugkomen Natuurlijk klopte ze me toch royaal

Coby had even bij ons staan kijken en zei na het toernooi tegen mij: „We zullen samen thuis 'ns flink gaan oefenen, over een paar jaar moet je haar kunnen verslaan!" En getraind hebben we Na een paar weken was mijn spel al wat beter Coby wees me nog op enkele foutjes en opeens was ik 'n waardig tegenstandster voor haar We vormden meteen een paar, dat aan de nationale kampioenschappen in het damesdubbel kon meedoen. En we hebben nog heel wat titels behaald ook! Maar toen kwamen de kampioenswedstrijden in '55 De dag voor het toernooi zaten we thuis stilletjes naast elkaar, Coby durfde niets te zeggen en ik ook al niet Er hing een angstige spanning in huis 's Avonds, we lagen al in bed, begon Coby opeens te praten „Nora," zei ze, „luister 'ns Ik denk wel dat we morgen samen in de finale komen De laatste twee jaar ben ik kampioene van Nederland geweest, dit keer zul jij het worden Echt, Noortje, ik kàn niet van je winnen!"

Ik vond 't verschrikkelijk, maar tegelijk ook zo enorm lief van m'n zuster Ik wist dat het voor mij de moeilijkste wedstrijd van m'n leven zou worden Coby was niet eerder tevreden voor ik haar had beloofd zo hard te vechten, dat ik wel winnen móést „Maar," heb ik haar toen gezegd, „jij belooft mij dat het eerstvolgende grote toernooi door jou gewonnen wordt!" De dag daarop werd ik kampioene van Nederland Coby probeerde me in de eindstrijd zo goed mogelijk partij te geven en was de eerste die mij om m'n hals vloog om me te feliciteren Vijf jaar heb ik de nationale enkelspel-titel behouden Vijf jaar ook waren wij tweeën kampioene in het dubbelspel, maar in die vijf jaar was het grootste aantal bekers voor Coby, die mij bij elk belangrijk toernooi in de finale versloeg Toen ze trouwde, nam ze driekwart van de prijzen mee naar Den Haag!

Ik hoop dat jullie kunnen begrijpen waarom ik juist Coby als mijn felste tegenstandster heb genoemd Bij elke wedstrijd kan de spanning ondraaglijk worden, maar als je tegenover je eigen zusje komt te staan, dan is die spanning eenvoudig niet meer te verwerken

Nora van Megen

TOM POES
en de reis naar de schemerbergen

HEER BOMMEL WAS MET DE GEDAALDE BALLON TERNAUWERNOOD ONTSNAPT AAN DE KROKODILLEN IN HET BOZE BOM-BOMBOS, TOEN HIJ WAMMES WAGGEL DAAR ONTMOETTE. WAMMES JAAGDE OP DE KROKODILLEN, DOOR ZE MOERASGAS IN HET GEZICHT TE SPUITEN. TOM POES BESLOOT DE BALLON MET DIT GAS TE VULLEN, MAAR HEER OLLIE LIEP BOOS WEG, EN DAT HAD EEN NAAR GEVOLG...

HÉ-KOMEN JULLIE - BLUB - NOG . . . ? SCHEI TOCH UIT MET DIE RARE SPEL-LETJES EN KOM MIJ REDDEN UIT DIE-BLUB... PRUT-TOM - BLUB - POES!!!
LAAT HEM NU MAAR LOS, WAMMES!
PAK GAUW MIJN HAND, HEER OLLIE!
GOMPIE, WAT ENIG! NET ALS IN 'T CIRCUS, ZEG!
TBEK NIET ZO RUW, TOM POES. DENK AAN MIJN TEER GESTEL!
KON JE MIJ NIET EERDER EN UIT VISSEN? IK WAS BIJ NA VERGAAN, WEET JE DAT WEL!
SAPPERLOOT! HET LIJKT WEL EEN MUD LOOD!
HOE VERWAARLOOSD U ZICH OOK VOELDE, HEER OLLIE – DIT WAS DE ENIGE WEG.
JE BENT RUW TEGEN ME. JE BEGRIJPT MIJN TEER GEDACHTENLEVEN NIET . . .
HM, GAAN JULLIE NU AL WEG?
MIDDELERWIJL HADDEN SUPER EN HIEPER SNEL HUN LUCHTVAARTUIG WEER OPGELAPT..
EN IK WIL VERDER GEEN WOORD MEER VAN JE HOREN! HEB JE DAT BEGREPEN, TOM POES?!!
HÉDAAR... KOMT DAT VLIEGTUIG MIJ NIET BEKEND VOOR?

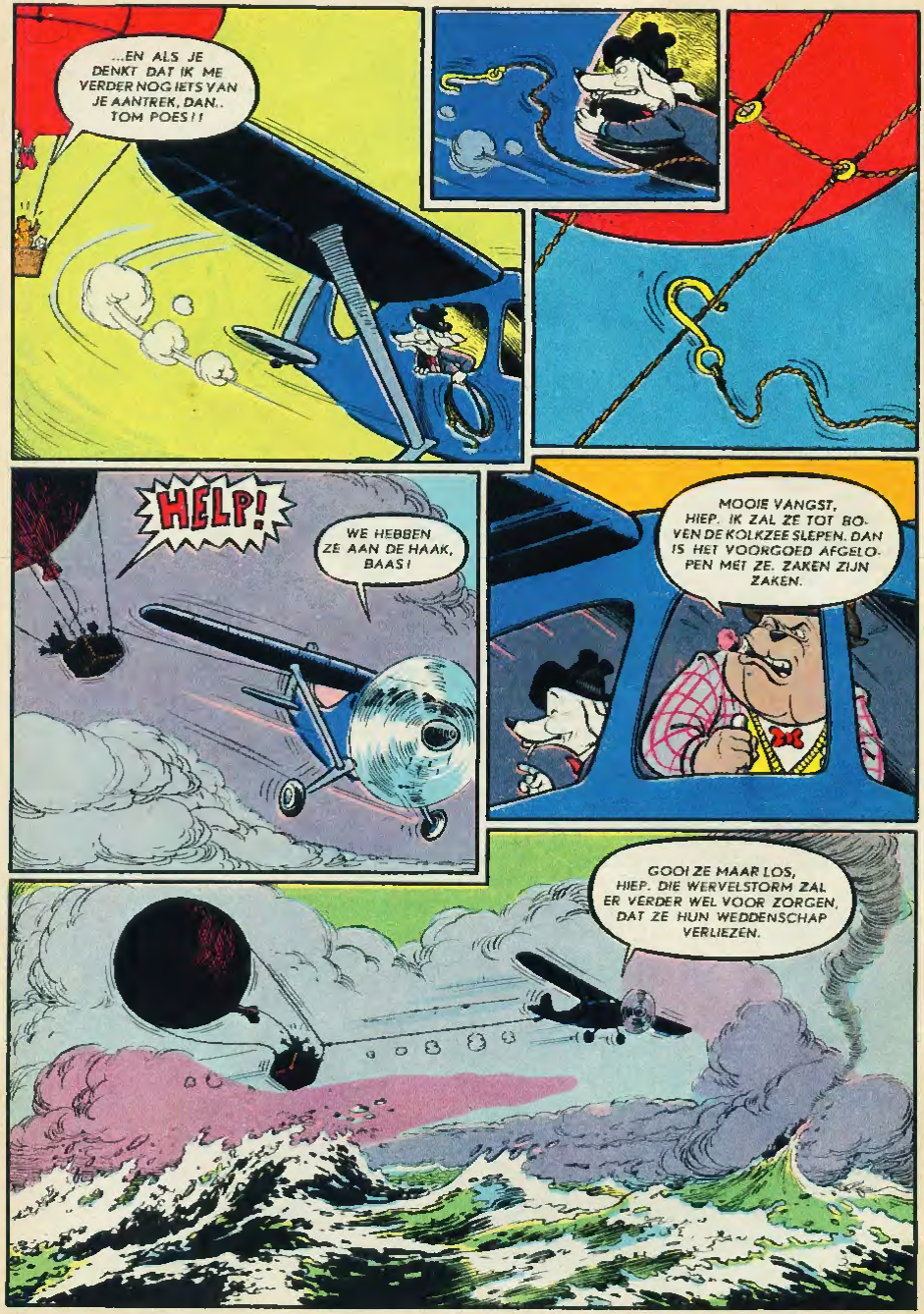
...EN ALS JE DENKT DAT IK ME VERDER NOG IETS VAN JE AANTREK, DAN.. TOM POES!!
HELP!
WE HEBBEN ZE AAN DE HAAK, BAAS!
MOOIE VANGST, HIEP. IK ZAL ZE TOT BOVEN DE KOLKZEE SLEPEN. DAN IS HET VOORGOED AFGELOPEN MET ZE. ZAKEN ZIJN ZAKEN.
GOOI ZE MAAR LOS, HIEP. DIE WERVELSTORM ZAL ER VERDER WEL VOOR ZORGEN, DAT ZE HUN WEDDENSCHAP VERLIEZEN.

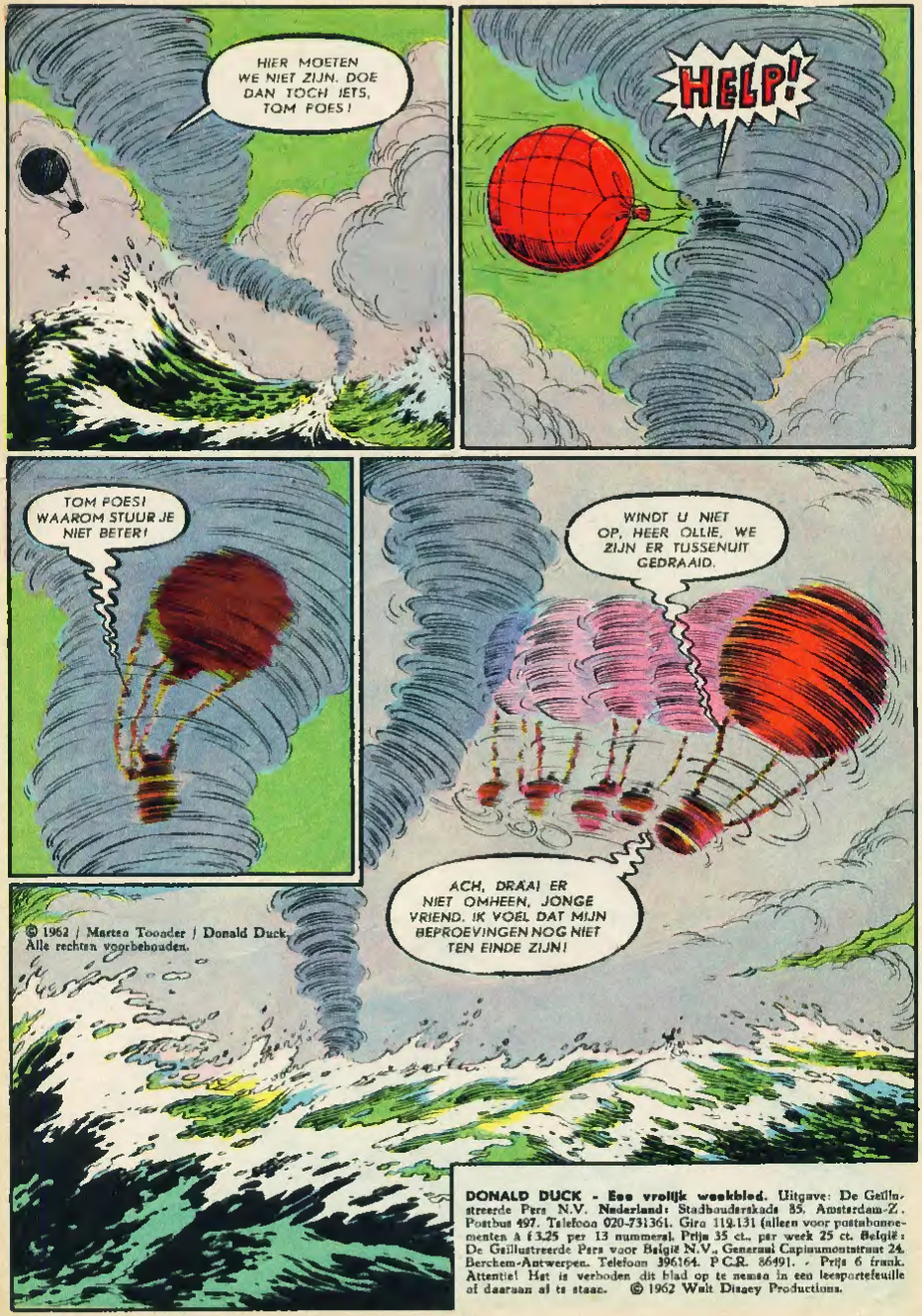

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

"Leuk joh!
gratis
Pipo-masker!"

Nu speel je zelf voor Pipo de Clown.
Je moeder krijgt bij Peli wrijfwas
zo'n Pipo-masker helemaal gratis!
Dat is fantàstisch!

Mevrouw,
Voor uw kinderen 'n gratis Pipo-masker! En voor u: Peli wrijfwas voor meubelen, zelfglanzende was voor vloeren. Beide topkwaliteit, beide met nieuwe glansherstellende werking!